

אתגתא

בשבע 1126 | כ"ה בכסלו תשפ"ה, 26.12.24

"עכשיו כשעם ישראל יראה אותנו, יבינו שהוא הישראלי הטוב"

אחרי חודשים של אנונימיות, הותרו השבוע לפרסום שמו ותמונתו של הנגד העצור ארי רוזנפלד. בריאיון גלוי לב מספרת רעייתו אביטל על העוול המשפטי והאנושי שגרמו השב"כ, הפרקליטות ובית המשפט לבעלה, שהעמיד את טובת החטופים בראש סדר יומו, ועל החיים שנעצרו בציפייה לבעל ולאב המסור שישוב הביתה

// הדס צורי

אף אשחר בחרה למול את בנה היתום בבית של כל עם ישראל // ענין אישי, רבקי גולדפינגר | האם גם על החשמונאים אמר שיהיה עשיר טיזור אתני? // דביר שרייבר

מיחם הפלא

מבית UNIVERSE

ללא חשש מכוויות

עם מנגנון נעילת ברז!

פטנט
רשום

מותאם לשימוש
בגנרטור

שמירת מים
רותחים לזמן רב

חסכוני
בחשמל

העברה אוטומטית
למצב שמירת חום

דפנות כפולות
בעובי 2.5 ס"מ

פטור מטבילה והגעלה

רבי מנחם 'משמרת השבת' מסבירים למרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי
דצוק"ל על 'מיחם הפלא'. המיחם היחיד עם התכונות המיוחדות
שהצליח לעבור את הבדיקות המחמירות של 'משמרת השבת'

מוקד 072-2164422

לפרטים נוספים והזמנות: *5419
www.universe.co.il

ניתן להשיג:

רשת רפאלי, רשת ליאור, רשת אבי סופר, רשת
שיא חשמל ומיזוג, רשת עזרה ואחוזה, רשת צורף
ובחנויות החשמל המובחרות

בנינה יקצורו

חדש בדיסקונט!

stocktalk

צ'אט בוט מבוסס בינה מלאכותית
שמסייע בהחלטות השקעה במניות:

דירוג והמלצה | ניתוח | הסבר
על מניות | טכני | מושגים

ככה משקיעים היום!

דיסקונט
רוצים אותך יותר

לפרטים
סרקו

הצ'אט בוט הוא פיתוח של חברת Bridgewise חברה חיצונית לבנק בעלת רישיון ייעוץ השקעות מרשות ני"ע והשימוש בו כפוף לתנאי השימוש של החברה והבנק * אין באמור משום ייעוץ השקעות, הצעה או הזמנה להשקיע בני"ע או במכשירים פיננסיים או משום התחייבות הבנק להשגת תשואות או רווחים * כפוף למפורט באתר הבנק

דירות מרווחות בתנאים מיוחדים

בבנייני הבוטיק בעלי זהב ובעפרה

עפרה
052-5665993

עלי זהב
072-3910692

תתמרכז • או • תפספסו

2 תחנות מתל אביב ואתם במרכז החדש

3 חדרים החל מ-
1,790 ₪
 שכונת המשורדים בלוד

עשדות
 דירות נכד
 נמנדו

- מסגרות חינוך מגוונות ואיכותיות
- תחבורה ציבורית קרובה ונגישה
- מחיר אטרקטיבי במרכז הארץ
- סביבת מגורים מודרנית
- קהילה צעירה וצומחת

הכל בכפוף לחתימת הסכם מכר ונספחיו לרבות נספח הלוואת קבלן, ההדמיות להמחשה בלבד

שכונת
 המשורדים

HuMantra.

*8347

אני מרגיש כמו אסיר בכלא

מוצלחת ומכבדת, נראה שהזוגיות שלהם מושלמת". אמר אליהו בתגובה למה שאמרתי "הרבה פעמים זה נראה מבחוץ כמו זוגיות מושלמת, אבל אין פה באמת חברות נפשית אלא חברות עסקית. זה מצב שמשקף לרוב מעין בריחה. בני הזוג עסוקים מצד אחד מאוד בכל הדברים התפעוליים בניהול העסק, אבל לא מתמודדים באמת עם עצמם ועם הקשר.

זוגיות טובה היא יכולת לפתח חברות אמיצה בנפש, חברות עם האדם הקרוב ביותר אלי".

"אז איך מגיעים לזוגיות הטובה הזאת?" שאל אליהו

"המצב המושלם שאלי צריך לשאוף בזוגיות הוא מצב של פנים אל פנים, זהו מצב של התכללות, שהופכים להיות לאדם אחד.

בחופה תמיד מסובבים אותו ממצב של זה לצד זה למצב של פנים אל פנים.

זה מצב שבו לומדים לזהות את הצרכים, החולשות והרצונות של בן או בת הזוג ומצליחים לראות אותם כאנשים ייחודיים אינסופיים

"אבל איך תכלס זה אמור להתבטא?" שאל אליהו

"ברמה הפרקטית זה אמור להתבטא בכך שהזמן הפנוי שלכם (אחרי שמילאתם את החובות התפעוליים שלכם בבית) אמור להתחלק בינכם. חלק מהזמן הפנוי הוא סביב העולם של מירי וחלק מהזמן הפנוי הוא סביב העולם שלך אליהו"

"מה שמתסכל אותי זה שאנחנו כל הזמן רק סביב העולם שלה והיא כל הזמן מנסה לשנות אותי בהתאם". התלונן אליהו

"מירי צריכה ללמוד לאפשר לך להיות מי שאתה ועם זאת ללמוד להסתדר, לשפר ולייעל את התקשורת וההתמקמות הזוגית בתוך הקשר.

מתוך ייאוש ותחושת חוסר שיתוף פעולה היא מושכת אותך לאיזה תבנית ומנסה לשנות אותך ואת זה צריך לתקן" הסברתי

"אז מה אני אמורה לעשות אם אין לי פה שיתוף פעולה?"

"אנחנו נלמד יחד לפתח מערכת יחסים של פנים בפנים, מערכת של התכללות שתהפוך אתכם לאדם אחד שלם, להיות קשובים ורגישים אחד לצרכים של השני" הסברתי

"למה את מתכוונת להיות קשוב?" שאל אליהו

"לדוגמא, לפני שאתה יושב באיזה מקום, תראה אם למירי יש מקום לשבת.

לפני שאתה הולך לעבודה, לתחביבים או למפגש חברים, תבדוק מה מצבה של מירי, האם טוב לה? האם היא זקוקה למשהו? אולי היא צריכה את הנוכחות שלך?

במצב הזה לומדים להסכים להישען על היכולות הטובות שיש במירי ולהעזר בהם במקומות שבהם אתה מתקשה.

כשתרגיש טוב טוב שאתם יחידה אחת, לא תוכל להיות שמח ומאושר כשמירי עצובה.

לכן, כל ההחלטות שאתה עושה, אתה לא עושה אותם באופן עצמאי אלא בשיתוף עם מירי, כי היא מושפעת באופן טבעי מכל החלטה שאתה לוקח על עצמך, כי אתם יחידה אחת וכל תזונה משפיעה על כל היחידה.

להסתכל פנימה לקשר הזוגי למרות כל התסכול שכרוך בזה, בסוף הוא יתעורר ויסתובב, אל תגררי למגרש הזה".

"את מרגישה שאני צריך יותר לעזור בבית? להיות שותף טוב יותר?" פנה ושאל אותה

"אני לא מחפשת שותף, אני מחפשת בן זוג" ענתה מירי "רגע, אבל שותפות זה כבר מצב טוב יותר מהמצב של אחור באחור" עניתי

"מה זה מצב של שותפות?" שאל אליהו

"זה מצב שבו בני הזוג ניצבים זה לצד זה, ממש כמו בחופה עם מבט לאותו הכיוון.

יש לכם חזון ורצונות משותפים שמחברים בינכם, אתם

"במשך השבוע הוא עסוק בקריירה שלו, בסופי שבוע בתחביבים שלו ואפילו למעגל החברים שלו אני לא נכנסת. היה לי כבר הרבה יותר קל להיות לבד!" התעצבנה מירי "אני באמת לא מבין מה היא רוצה ממני.

זה שלה אין חיים זה לא אומר שגם אני אמור לוותר על החיים שלי" הגיב אליהו בכעס.

"את מבינה? הוא בכלל לא מרגיש את הכאב שיש לי על כל הקשר הזוגי הזה שלא קיים פה בכלל" הפעם מירי פנתה אלי

"את לא חושבת שאם היא תמצא תחביב שהיא אוהבת זה ישפר את המצב שלה ויהיה לה הרבה יותר עניין בחיים?" אליהו פנה אלי בתגובה

"לא" עניתי

"אז אני מצטער להגיד לך, אני לא יכול להמשיך ככה. אני מרגיש כמו אסיר בכלא".

"אשמח לעזור לך לנסות להשתחרר מהתחושה הזאת ולהבין את הדברים בדרך אחרת.

חשוב להבין שיש שינויים דינאמיים בהתמקמות הנפשית שלנו בתוך הקשר ואת השינויים האלה אנחנו נרצה לנתב בצורה הנכונה ביותר על מנת שהקשר יוכל להיבנות.

אלו מצבים בנפש שמשפיעים מאוד על המבנה הזוגי".

"למה הכוונה מצבים?" שאלה מירי

"יש 3 מצבים של התמקמות בתוך הקשר הזוגי:

א. מצב של אחור באחור

ב. מצב של זה לצד זה

ג. מצב של פנים בפנים.

המצב ההישרדותי והגרוע ביותר שאפשר להגיד שכמעט ולא מתקיים קשר, הוא מצב של אחור באחור.

זהו מצב שבני הזוג או שהגיעו מלכתחילה עם חוסר אמון ביכולת של קשר זוגי אמיתי או שהגיעו לייאוש מעצמם ומבן זוגם ואז כל אחד מהם מפתח חיים ועולם משל עצמו.

כל אחד מסתכל לכיוון שונה.

כשאתה ממוקם ככה, אתה מבין שאתה נשוי ואתה מסתובב עם כל המחויבויות המגבילות האלה (במקרה שלך כמו אסיר) אבל ברמה הנפשית אתה לא מצליח באמת להרגיש נשוי".

"על זה בדיוק אני נאבקת, אני לא מוכנה להמשיך ככה" התעצבנה מירי

"את לא מוכנה להשלים עם המצב הזה של אחור באחור והכעס שלך הוא הפניה של הפנים שלך לכיוון אליהו. התסכול הגדול הוא שמירי מגלה שאתה ממשיך להפנות את הגב אליה ולהתעסק בעולמך".

"איך אני אמור לשנות את המצב? מה אני אמור לעשות?" שאל אליהו

"אתה צריך לסובב את הפנים שלך לכיוונה.

לפתח מודעות עמוקה ורגישה למה שהיא עוברת, להיות קשוב אליה ולזהות את הצרכים שלה.

ואת מירי, אני ממשיכה לחזק אותך שלא תוותר, תמשיכי

כאן הגיל מרגיש אחרת

רשת הדיור המוגן 'עד 120' הגיעה למודיעין

אני מזמינה אתכם
להכיר את איכות
החיים שחיכתם לה!

אורלי גולדרינג
מנהלת מכירות 'עד 120' הבית במודיעין

לתיאום פגישה אישית התקשרו אליי: 073-3963123

*כפוף לתקנון

*6120

רשת דיור מוגן לגיל השלישי בפריסה ארצית:
הבית בתל אביב | הבית בהוד השרון | הבית בראשון לציון | הבית במודיעין
בקרוב: הבית בקרית מוצקין | הבית בנס ציונה | הבית בירושלים

ידידיה מאיר
yedidyameir@gmail.com

ניקאון

אז בן אחד מתוך משפחה מאוד מוצלחת לא ממשיך בדרך. למה אסור לוותר עליו?

הרבי מקוצק: למה יוסף אומר לאשת פוטיפר "חטאתי לאלוקים"? הוא היה צריך לומר לה "חטאתי לאלוקים", לשון רבים, הרי איסור אשת איש חל גם עליה כי הוא אחד משבע מצוות בני נח. ההסבר הוא שיוסף לא רצה ליצור שום קשר איתה, אפילו לא במילים "חטאתי לאלוקים". אנחנו לא ביחד. גם לא מתחזקים ביחד. אין בינינו שום קשר. וימאן. והכול בזכות האמון שמשדר לו אביו מרחוק.

כששמעתי את הדברים האלה של הרב ג'ייקובסון, נראתה לי דמות דיוקנם של ההורים של הבמאי והיוצר יהונתן אינדורסקי (שטיסל). הוא גדל בשכונת גבעת שאול, למד בישיבת פוניבז', עזב את הישיבה ואת העולם החרדי - ולאחרונה שב לשמור תורה ומצוות אחרי שנים, ואף זכה להקים בית נאמן בישראל. בריאיון שנתן ל"ידיעות אחרונות" הוא סיפר: "הרבה שנים נלחמתי בעובדה שאני חרדי, עשיתי עבודה מאוד קשה בלהיות חילוני, עד שפתאום הפסקתי. חזרתי אפילו להתלבש כמו חרדי ולגדל פאות. אמרתי, אבא שלי חרדי, סבא שלי היה חרדי, וגם הבן שלי יהיה חרדי, אם הוא ירצה. מאוחר יותר הבנתי שבמשך 18 שנה, אחת לשבוע, אמא שלי צמה יום שלם כדי שאני, הבן הקטן שלה, אחזור בתשובה. הנה, כנראה שזה עבד".

האמת? התלבטתי אם להזכיר כאן את הסיפור המרגש הזה. למה? קודם כול כי לא לכל הורה יש כוח לצום למען הבן שלו. מספיק קשה לנו לצום בשביל גדליה פעם בשנה. ובעיקר, כי לפעמים מעשה הרואי כזה עלול רק להלחיץ את הבן. להעיק עליו. אולי אפילו לגרום לו להתרחק אותו עוד יותר.

אז למה בכל זאת אני מביא כאן את הסיפור הזה? כי בכל 18 השנים הללו, שבהן אמא שלי יהונתן אינדורסקי צמה למענו יום בשבוע, הוא בכלל לא ידע את זה. הדבר נודע לו רק אחרי שחזר בתשובה, וגם זה בעקיפין. למעשה, עד לרגע זה היא לא סיפרה לו על כך. מה שקרה הוא שאישה שמתמודדת עם בן שעזב את הדרך, באה להתיעץ איתה ושאלה אותה, איך הייתה לה סבלנות לחכות כל כך הרבה שנים - ואז היא סיפרה לה על התעניות, ומשם הסיפור הגיע איכשהו לאוזניו. וחץ מזה, זכיתי להכיר אישית אותו ואת ההורים המיוחדים שלו, הרב עמנואל וחיה אינדורסקי, והם בעיני דוגמה ל"ימאן" הזה. עם כל הנחת מכל המשפחה המפוארת שלהם, הם לא הפסיקו לראות את בן הקוננים המוכשר שעזב את הדרך ולהאמין בו. הם לא ויתרו עליו. לפעמים זה קשה יותר מלצום יום בשבוע.

7 "אני משוכנע", מסיים הרב ג'ייקובסון, "שכל אדם גדול אמיתי בהיסטוריה - אני לא מדבר על גדול בצורה חיצונית, אלא על אדם שהקרין את זה לעולם סביב - היה לו מישור בחיים שראה אותו. ראה אותו בפנימיות. וכשיש מישור בחיים שרואה אותך, אתה יכול לראות את עצמך. אם אין מישור בחיים שרואה אותך, אתה אף פעם לא תראה את עצמך. אתה סתם תחזק אחרים. בכל בוקר, המילים הראשונות שאנחנו אומרים ברגע שאנחנו מתעוררים הן: 'מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך'. מה זה 'רבה אמונתך'? רבה אמונתך שהאמנתי בי, בורא עולם... תורת החסידות עוזרת מגלה לנו את הרבדים הפנימיים של הנפש היהודית. החסידות מזכירה לכל אחד ש'נפשי חולת אהבתך'. ש'קול דודי דופק פתחי לי אחותי רעייתי יונתי תמתי'. לא רוצים להשתמש בכך, רוצים לראות אותך. ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד. איזו מתנה. אנחנו חיים היום בדור שכל כך הרבה צעירים מרגישים מנוצלים על ידי הסיסטם. מי זקוק לי בכלל? אני בורג במערכת. הרגש בהרבה מוסדות הוא: אנחנו לא זקוקים לך, אתה זקוק לנו. ולכן קל היום לגדול במסגרת ולהרגיש מנוצל. אף אחד לא רואה אותי. זו הטרגדיה החינוכית הכי גדולה, שאין לילדים שלנו מי שרואה אותם. וחץ מזה, ההורים הרבה פעמים טרודים. גם אותם עצמם, אף אחד לא בדיוק ראה, אז איך הם יראו את הילד שלהם? זאת העבודה הפנימית שמלמד אותנו הבעל שם טוב, לראות את עצמנו, לראות את ילדינו, שהם יוכלו לראות את עצמם ולגלות את האור האין-סופי שמאיר מהם. אז בואו נשיר עכשיו ביחד, מכל הלב, בשביל כל הילדים והילדות האלה, את הניגון החב"ד 'הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד'." ●

הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון ב'צמאה' השבוע

מאיפה צצו פתאום בנותיו של יעקב? הכרנו רק את דינה בפרשת וישלח. מי שמע על "כל בנותיו"? איפה נולדו לו פתאום כל הבנות הללו?

4 "לאור החיים הקדוש יש הסבר נפלא", אמר הרב ג'ייקובסון, "ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו", אם לנסח את זה במילים שלי, משפחתו של יעקב אבינו אמרה לו: תסתכל על השולחן שבת שלך. יש פה אחד עשר ילדים מוכשרים, מבריקים, גאוניים, עילויים. ראובן ושמעון ולוי, יהודה ויששכר וחובלון וכו'. אחד עשר ילדים משהו-משהו. ואותו דבר 'כל בנותי' - יש עוד שתיים עשרה בנות הכי מוצלחות, הכי צנועות, הכי טובות שיש. אז בסדר, ילד אחד אבד, אבל בוא נודה בינינו לבין עצמנו, תמיד הוא היה תפוח רקוב, מסלסל בשערו, הוא לא היה ממש מתאים לאווירה פה. אז בסדר, זו טרגדיה, אנחנו מבינים, טרופ טרופ יוסף, אבל תסתכל על שולחן השבת: יש לך 'יה אכסוף' שבוער עד לב השמיים! יש לך 'מנוחה ושמחה' ו'יה ריבון' שכל הגשמות מתענגות מזה! תסתכל על הדבקות, על הלימוד. תסתכל על התמונה הגדולה. ויקומו כל בניו וכל בנותיו. איזו משפחה מוצלחת! היו לך עשרים וארבעה בנים ובנות, הצלחת עם עשרים ושלושה, עם אחד לא הצלחת, ביג דיל. אברהם איבד את ישמעאל, יצחק את עשיו, ולהם היו רק שניים! אז, אבא, בוא לא נדבר יותר על יוסף, ופשוט נמשיך הלאה. אבל מה אומר יעקב? 'ימאן להתנחם'. למה? אומר רש"י: גזרה על המת שישתכח מן הלב, לא על החי. באמת, צריך להתבונן רגע על משפחות החסופים שחיים בימים אלה בספקנות הזאת, שהבן חי. אלה ייסורים מסוג אחר, כי אין קלוד'ר, אין סגירת מעגל. זה כאב בתוך כאב בתוך כאב."

5 מהסיפור ההיסטורי של יוסף ואחיו, או יוסף ואביו, עובר הרב ג'ייקובסון אל ההתמודדויות החינוכיות של זמננו: "יש היום משפחות יפות מאוד, עם הרבה בנים ובנות מוצלחים, אבל ילד אחד שנפל לבור. לא פיזי, בור רוחני. הוא בשאול תחתית. עם נחשים ועקרבים. והוא נמכר לעבד, לא בגשמיות, ברוחניות. הוא מכור, בהתמכרות. ואז מנסים לנחם את ההורים: אבא ואמא, יש לכם המון ילדים טובים, מקסימים, מבריקים, שנותנים לכם נחת. אז יש אחד שלא, בסדר, הלאה, תתייאשו ממנו. אומר יעקב אבינו: אתם לא מכירים את הבן שלי. הוא לא מת, הוא חי. וימאן להתנחם. הוא לא שוכח אותו לרגע. הוא מאמין ביוסף, הוא מכיר את יוסף, הוא לא מסתכל עליו מבחינה רוחנית כמו מת, אלא כמו חי. ובאותו הזמן יוסף נמצא רחוק מאוד מאוד, בתוך מצרים הטמאה שנאמר עליה 'ערוות הארץ', הוא לבד שמה, בתוך לוע הארץ, בביתו של פוטיפר, ואשתו לא מפסיקה ללחוץ עליו. ומה קורה ברגע האחרון? דמות דיוקנו של יעקב אביו נגלית לו - ואז: 'ימאן'. אתם מבינים? 'ימאן להתנחם' של יעקב אבינו הוא זה שיצר את ה'ימאן' של יוסף במצרים. מכיוון שיעקב אבינו האמין בבנו, זה העניק עצמה וכוח ליוסף הצדיק להאמין בעצמו. אל תגידו לי שיש לי בנים אחרים ובנות אחרות מצליחים ומצליחות. אני מאמין ביוסף. אני מכיר את יוסף. וזה מה שהעצים את יוסף והעניק לו את העוצמה הפנימית. איך הוא יצר גבולות בריאים כל כך? כי היה לו אבא. דמות דיוקנו של יעקב ראה בחלון. הוא ראה אבא שמאמין בו. שרואה אותו". אפרופו "גבולות בריאים", הרב ג'ייקובסון הביא רעיון נפלא בשם

1 יסלחו לי אברהם פריד וישי ריבו, אבל השנה ההופעה שהכי עניינה אותי ב'צמאה' הייתה של כוכב בין-לאומי אחר. כמוכן ששמעתי בהתרגשות את פריד שר את ניגוני חב"ד, וגם את ישי ריבו, וגם את נפתלי קמפה, וגם את זאנוויל וינברגר (מכירים, כן? אם לא, תכירו מהר). וכמוכן שנהניתי מהעיבודים המקוריים של נאור כרמי, ומעל הכול מיריד ספרי החסידות המטורף, שמתעל את כל האקסטזה המוזיקלית ללימוד מעמיק. אבל כשהתחילו לצאת הפרסומים המעוצבים עם שמות המשתתפים ב'צמאה' השנה, השם הלוהט ביותר מבחינתי היה הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון, המרצה העולמי שהגיע מארצות הברית לחגיגות י"ט כסלו.

אני מאזין קבוע לשיעור של הרב ג'ייקובסון בעברית. לצערי יש רק אחד כזה בשבוע. יש לי פרוצדורה קבועה: כשאני יוצא בלילה מאולפן 'הפטרייטים', אני נכנס לרכב אבל לא מפעיל וויז, מתוך תקווה להיתקע בפקק הארוך ביותר בדרך לירושלים. ואז אני נכנס ליוטיוב, מפעיל את השיעור של הרב ג'ייקובסון על פרשת השבוע, וכשהוא נגמר אני עובר לערוץ היוטיוב של הרב שניאור אשכנזי (ברוך ה', לו יש שיעורים ברשת בכמות שתספיק לכל העבודות הליליות בכל כבישי הארץ). האמת שהתמכרתי. לשניהם. קודם כול, אחרי כל האקשן של השידור והעיסוק האינטנסיבי בענייני השעה, יש משהו מאפס בלהתחבר אל דבר נצחי. אז בדרך הלך אני מקשיב לתוכניות האקטואליה כדי לבוא מוכן ומעודכן לתוכנית, אבל בחזרה זה סיפור אחר לגמרי (יש לי חלום שיום יבוא וגם בהלך אקשיב לשיעורים האלה במקום לתוכניות האקטואליה. יש מצב שזאת הכנה טובה יותר לתוכנית).

2 גם הרב ג'ייקובסון וגם הרב אשכנזי הם חב"דניקים, אבל כל אחד מרקע שונה. ג'ייקובסון (52), בנו של העיתונאי והעורך גרשון ג'ייקובסון ז"ל, גדל בקראון הייטס שבברוקלין. את השיעור שלו הוא מצלם בביתו שבמונסי. לעומתו, אשכנזי (44) גדל בכפר חב"ד. אביו, הרב מרדכי שמואל אשכנזי זצ"ל, היה הרב של הכפר. השיעור השבועי שלו מצולם בבית כנסת בראשון לציון, העיר שבה הוא משמש כשליח.

יש הבדל גדול בין הדרשן ממונסי לדרשן מראשון לציון - בסגנון הדיבור, בשפה (אגב, הרב ג'ייקובסון נוטה להשתמש במילים גבוהות יותר, אבל זה רק בגלל שהוא יודע עברית פחות טוב) וגם בהומור. ובכל זאת יש בין שניהם דבר אחד משותף: שניהם חסידים. רואים להם את זה על הפנים. אני לא מדבר, כמוכן, על הזקן או המגבעת, אלא על משהו שמוקדן מהם. איך כתב האדמו"ר רבי שלום דובער שניאורסון (הרשב"ע) על י"ט כסלו, היום שבו תורת בעל התניא פרצה לעולם? "אור וחיות נפשנו ניתן לנו". זה מה שהם משרדים: אור וחיות הנפש. וזה חזק לפעמים יותר מכל דרשה. הם בעצם הפרזנטורים של הרעיונות שלהם. לא פלא שעשרות אלפי יהודים בכל העולם, מכל המגזרים, מכורים כמוני. ולהערכתי המספרים עוד ילכו ויעלו.

3 בחזרה אל 'צמאה' השבוע בבנייני האומה: הרב ג'ייקובסון אמר שם רעיון מוכן. חשוב שכל אבא ואמא יקשיבו לו. לכן טרחתו לתמלל את הדברים (וזה לא היה קל, כי תוכנת התמלול האוטומטית לא יודעת איך לתמלל את ההתוועדות של הרב ג'ייקובסון שעובר בין עברית גבוהה, כאמור, לידיש עסיסית, ותוך כדי גם שר ניגונים חב"דיים עתיקים). בעצם, כל הרעיון שלו יושב על מילה אחת בפרשה. מילת מפתח: "ימאן". אותה מילה שהטעם שלה הוא שלשלת. טעם נדיר שמופיע ארבע פעמים בלבד בכל התורה ומסמן לבעל הקורא לסלסל ולהאריך במילה הזאת: "ימא-א-י-י". יוסף ממאן. הוא עומד בפיתוי ברגע האחרון, ואומר לאשת פוטיפר לא. מה נותן לו את הכוח? כולנו מכירים את הפירוש של רש"י על "דמות דיוקנו של אביו" שנראתה לו בחלון. איך זה עבד בדיוק? למה זה הציל אותו? ובכן, המילה "ימאן" כתובה בעוד מקום בפרשת וישב. מתי? כשיעקב מקבל את כתונת הפסים טבולה בדם. "הכר נא הכתונת בנך היא אם לא", אומרים לו הבנים, ויעקב זועק: "טרופ טרופ יוסף". הוא קורע את שמלותיו, לובש שק, ומתאבל על בנו האהוב ימים רבים. ואז מגיע הפסוק הבא: "ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו - וימאן להתנחם". רגע,

את החשבון על המלחמה הרבה משפחות רק מתחילות לשלם

בעקבות המלחמה, אלפי משפחות הגיעו לקריסה כלכלית
לאור המצב, פעמונים מפעילה תכנית ארצית לשיקום כלכלי לטווח הארוך!
**תרומה שלכם היא תרומה לליווי ותמיכה של משפחה לאורך תקופה
עד הגעתה להבראה כלכלית מלאה**

פעמונים
מגלים אחריות

בואו נאיד להן את העתיד

תרמו | 1-800-35-10-12
ענשיו: | P A A M O N I M . O R G

יאיר יעקבי
jacobi.y@gmail.com

הרב בחליפה האדומה

אשתי לא מתלהבת מזה שהילדים רואים תכנים ביוטיוב, אבל אני תמיד מסביר לה שיש הרבה תוכניות איכותיות באנגלית שהילדים יכולים ליהנות מהן. הנה למשל אחרי בירורים מעמיקים התגלגלתי לסדרה בשם "בלואי" שמומלצת על ידי מחנכים ופדגוגים למכביר. הסדרה עוקבת אחרי איזה כלבלב כחול וחמוד שמלמד את הילדים שיעורים חשובים על אכפתיות ועזרה לזולת. לכאורה חוכמה בגויים תאמין.

והכול באמת היה בסדר עד שביתי בת השש ניגשה אליי בתחילת השבוע בדיוק כשבדקתי את מצב החנוכיות שלנו בבית כדי לשאול אותי איפה העץ.

"איפה המה?"

"העץ, העץ", היא התעקשה.

"העץ בחוץ, נשמה, יחד עם כל העצים", עניתי, מבולבל.

"אז המתנות יהיו מתחת לעצים בחוץ?"

עשיתי מהר את האחד ועוד אחד והבנתי שהבת שלי רחמנא ליצלן לא סגורה על אילו חגים לנו ואילו חגים לא לנו ה' לא לנו.

"אצלנו לא חוגגים עם עצים", הסברתי לה, "חוץ מבט"ו בשבט, וגם אז אנחנו לא מתפרעים".

"אבל אצל בלואי יש עץ מקושט ומתנות".

"אצל בלואי גם יוצאים למסע הצלב השלישי בפיקודו של ריצ'רד לב הארי, אז מה?" התעצבנתי.

אבל לא עזרו ההסברים, ומאוחר יותר השכנים דיווחו שראו את הבת שלי בגינה מנסה לנסר את אחד העצים באמצעות התרווד הבשרי.

"זה בשביל הביטופ", הסברתי לשכנים וגררתי את הילדה הביתה.

"חמודה שלי, אצלנו אין עץ אשוח, זה של הגויים", הסברתי לה בצעקות של קידוש לבנה.

"אז המתנות יהיו בתוך הגרביים האדומות?"

"על אילו גרביים אדומות את מדברת???"

"מעל האח, צריך לתלות גרביים אדומות".

"משמאל לימין, מוסף והולך", התערב הילד בן ה-11, סתם כי הוא בגיל הזה שאוהב להחמיר מצבים.

"אין לנו גרביים אדומות וגם אין לנו אח", ניסיתי לאפס את הסיטואציה.

"אין לנו אח???" הילדה התחילה לבכות, "אז איך הרב ירד בצ'ימני?"

ה' ישמור אותי. אני חושב שבז'רגון המקצועי זה נקרא שהילדה שלי התפלפה.

"יש רב עם זקן בחליפה אדומה שיורד בצ'ימני ונותן מתנות לילדים שמתנהגים יפה", היא ניסתה להסביר לי, בעוד אני שואל את עצמי אם אולי שווה לזרוק לרומאים איזו מילה על הבלואי הזה ושהם מה שנקרא יפתרו את

הבעיה.

אבל אז הרעיון היכה בי, ממש כמו שאבא שלי היה מכה אותי אם הוא היה שומע איך הנכדה שלו מדברת.

"את צודקת", אמרתי לילדה, "באמת מחלקים מתנות לילדים שמתנהגים יפה. אבל רק אם הם מקשיבים לאבא טוב טוב".

הילדה הייתה מאושרת. ואני מה אכפת לי? הילדה תתנהג יפה, אני אדאג לה למתנות ושלוש על סוגי-שלי ישראל.

"והרב ירד בצ'ימני?" היא שאלה בעיניים מזוגגות.

"נראה מה אפשר לעשות".

מפה לשם בימים העוקבים הילדה התנהגה למופת. היא הוציאה כלים מהמדיח, סידרה את הסלון ואת החדרים, שמרה על אחיה הקטן. תענוג אמיתי.

הצרה התחילה כשבקבוצת הוואטסאפ של השכונה התחילו הורים להתלונן שעוד ועוד ילדים בשכונה מדברים על הרב עם הזקן והחליפה האדומה שיורד בצ'ימני ומחלק מתנות. המילה "מסיון" נזרקה לחלל הצ'אט וההורים המפוכחים ניסו לברר מי המקור לקלקול הנואל הזה.

"זה בטוח לא מגיע מאיתנו, לנו אין צ'ימני בכלל", כתבתי מהר כדי לכסות את עקבותיי.

"הבת שלך ממש עכשיו דפקה אצלי בדלת ושאלה אם אנחנו מעדיפים ממתיק או תעלול", כתב לי חזרה לנדסברג.

שתהיה בריאה הילדה הזאת, לפחות שתהיה עקבית. מהר מאוד הטענות על המיסיון היעקביני הגיעו לאוזניה של אשתי שתחיה, והיא נפלה עליי חזק בניסיון להבין למה הבת שלה מנסה להיות יותר אפיפיור מהאפיפיור.

"זה לא אני אשם", התגוננתי, "זה אותו הכלב".

"אתה מתכוון בלואי?"

"אני מעדיף שלא נגיד את השם שלו אצלנו בבית, אבל כן".

בערך בשלב הזה בן ה-11 שאוהב להחמיר מצבים נכנס לחדר, הסתכל עליי במבט ממזרי, ואז שאל את אמא שלו אם אפשר לצבוע איתה ביצים לכבוד החג.

זה הספיק לאשתי כדי להבין שאם בעלה לא יכול להיות דוגמה לגבר יהודי אז אולי צריך להביא עזרה מבחוץ. מאוחר יותר באותו היום הגיע אלינו הביתה רב של חב"ד כדי להעביר לילדים שלנו שיעור בהלכות החנוכה.

לזכותם של הילדים ייאמר שהם באמת ישבו מאוד יפה, הקשיבו ואפילו השתתפו כשצריך. הרב עצמו לא יכול היה שלא להתרשם, וכשסיים את דבריו הוא חילק לכל ילד פרס קטן כאות הערכה.

אחרי שהרב הלך הילדה היהודייה שלי ניגשה אליי בעיניים נוצצות. "אתה רואה?" היא אמרה בחיך, "אמרתי לך שהרב עם הזקן יחלק מתנות".

הצרה התחילה כשבקבוצת הוואטסאפ של השכונה התחילו הורים להתלונן שעוד ועוד ילדים בשכונה מדברים על הרב עם הזקן והחליפה האדומה שיורד בצ'ימני ומחלק מתנות. המילה "מסיון" נזרקה לחלל הצ'אט וההורים המפוכחים ניסו לברר מי המקור לקלקול הנואל הזה. "זה בטוח לא מגיע מאיתנו, לנו אין צ'ימני בכלל", כתבתי מהר כדי לכסות את עקבותיי.

הרבה חושבים שקוראים לחנוכה חנוכה על שם חנוכת המזבח, אבל למעשה הוא נקרא כך על שם אמא שלי שתחנוק אותי כשתגלה שלא השארתי ערב פנוי להדלקה המשפחתית

שוק ההון תנודתי במיוחד לאחרונה כאשר מניות מסוימות מזנקות ואילו האחרות נרכשו על ידי

סתם שתדעו ש"נתניהו" בגימטרייה זה "זכאי לחלוטין". תעשו עם זה מה שאתם רוצים. חוץ מלבדוק את זה

השבוע היה לנו נס, ילד קטן שהיה אמור לישון רצוף במיטה שלו מקסימום שעה, ישן רצוף שמונה שעות, או איך שאני קורא לזה: נס רך השמן

לא צריך לחפש
בנרות

בנק ישראל בדק ומצא: בנק יהב המומלץ ביותר ע"י לקוחותיו פעם שלישית ברציפות

הצטרפו ותוכלו לקבל הלוואה עד 120,000 ₪ בהחזר חודשי החל מ-979 ₪
בריבית פריים + 1% עד 18 שנה ללא דמי טיפול

להצטרפות
*2617

על פי נתוני סקר שביעות רצון לקוחות (משקי בית) מאיכות השירות של הבנקים. הפיקוח על הבנקים - בנק ישראל מרץ 2024.

ריבית מתואמת שנתית 7.22%. כפוף לתנאי הבנק. למצטרפים חדשים מעבירי משכורת/קצבה בסך מצטבר של 5,000 ₪ ומעלה. אפשרות לדחיית תשלום קרן ההלוואה בשנה הראשונה. מתן האשראי, שיעור הריבית, קביעת הביטחונות ותנאי האשראי נתונים לשיקול דעתו הבלעדי של הבנק וכפופים למתן הסכמה לקבלת דו"ח אשראי, לביצוע חיווי אשראי ולהוראות הדין. ההטבות אינן תקפות לחשבונות עסקיים. אי עמידה בפירעון ההלוואה עלול לגרור חיוב בריבית פיגורים והליכי הוצאה לפועל.

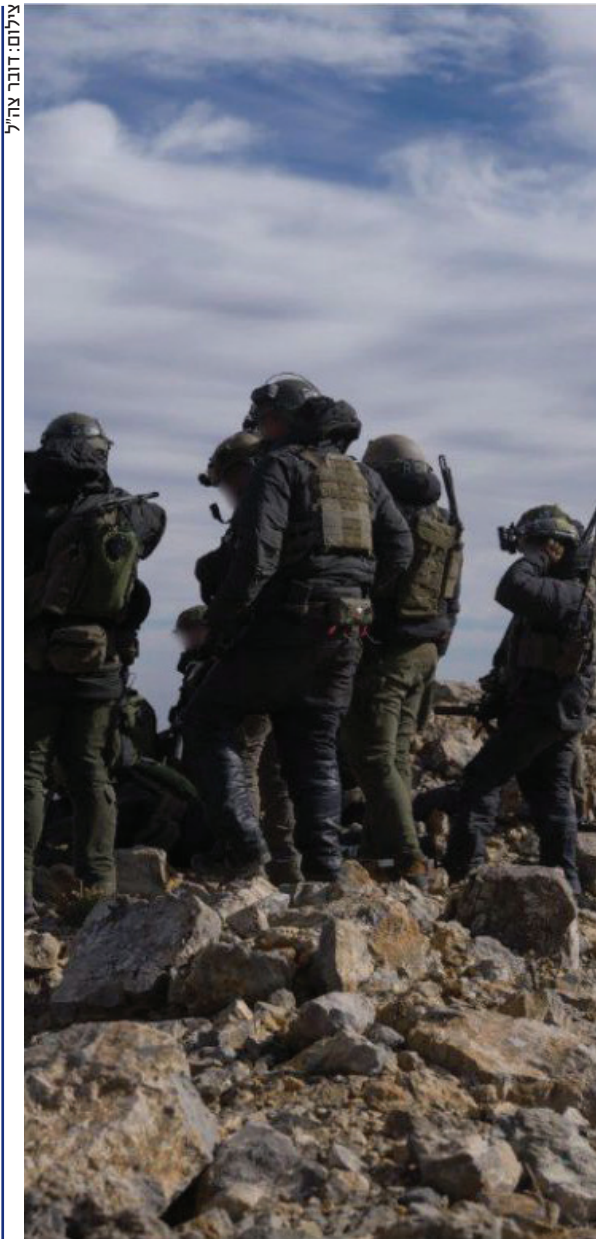

דביר שרייבר
dvirbe7@gmail.com

אין חדש תחת השמש

האם החשמונאים התקשו לגייס חיילים? האם גם עליהם אמרו שהם עושים טיהור אתני? ומה הייתה עמדת ההנהגה החרדית באותה תקופה?

כבשו את כתר החרמון כך שהגולן יאיר, אולי בסוף אפילו יאיר גולן. חיילי צה"ל בשיא החרמון

"אוי אוי אוי, אז לא ירשו לכם לקדש את החודש, מי ישמע".
"אנחנו שמענו, וזה רע מאוד.
ואל תשכחו שהסלאוקים אומנם מטילים גזרות רוחניות, אבל על הדרך גם טובחים בנו, לוקחים את הנשים והילדים שלנו לעבדות ומטילים עלינו מיסים כבדים".
"לא, כי המיסים של סמוטריץ' ממש עדיפים"

אומרים ששונה ומשהו אחרי תחילת המלחמה נקלע היישוב היהודי בארץ ישראל למשבר לא פשוט. זאת אומרת המשבר היה שם עוד לפני שמתיהו החשמונאי הכריז על המרד, כי במשך שנים לא מעטות העם היה חצוי בין מי שחלמו על חידוש ימינו כקדם והאמינו שאין הדבר תלוי אלא בי (ולכן נקראו לפעמים בייביסטים), ובין אלו שרצו להיטמע במרחב הגלובלי ברוח תרבות המערב והדמוקרטיה ההלניסטית, שבה כולם היו שווים חוץ מאלה שהיו שווים יותר.

אבל כשהסלאוקים הרצחניים עלו על ירושלים, החריבו יישובים, טבחו ביהודים וחטפו גברים, נשים וטף, התאחדו היהודים סביב התוכנה שרק ביחד ננצח, ומיד החלו לריב איך בדיוק נגיע אל הניצחון הזה, כדי לא להיות מאוחדים יותר מדי.

למרות הנחיתות המספרית ונקודת הפתיחה הזוועתית, הצליחו המכבים להפוך את הקערה על פיה והסבו לאויב אבדות כבדות ומפללות אסטרטגיות בדרום, במרכז ואפילו בצפון, בעודם מנצלים את העובדה שאנטיכוס הרשע נקלע למשבר ועזב את סוריה כדי לבקש עזרה מממלכת פרס העוינת. אבל דווקא אז החלה לכרסם בעם התחושה שמשוה קצת תקוע - הסלאוקים עדיין שלטו בירושלים, החטופים עדיין היו נתונים בצרה ובשביה, האנטישמיות בתפוצות צמחה לממדים מבהילים, והצבא הקטן והחכם נמתח עד קצה גבול היכולת והתקשה לעמוד בנטל.

החשמונאים היו חייבים להרחיב את הצבא כדי לעמוד באתגרים הרבים, במיוחד לנוכח העובדה שלא מעט מכבים נשחקו ורצו לחזור הביתה, שלא לדבר על נשותיהם הגיבורות שממש כרעו תחת העומס. לא עזרו גם כל מיני מכביסטים לשעבר (שבכלל היו אוהדי הפועל) ששוב התחילו לדבר על סרבנות ומלחמת אחים והאשימו את המכבים בטיהור אתני נגד הסלאוקים המסכנים, שבסך הכול ניסו למנוע מהיהודים שלושה דברים: לשמור שבת, לעשות ברית מילה ולחיות.

אילו מיסים עדיפים

לאור התרופפות השורות פנו המכבים אל הלשעברים וניסו להבין מה בעצם הבעיה שלהם.

"אתם", אמרו הלשעברים, "אתם משיחיים, אתם פשיסטים, ואתם שמים על המדים שלכם פאצ'ים של בית המקדש".

"כי אנחנו רוצים לטהר אותו ולהשיב את הכבוד הלאומי. הרי על מה אנחנו נלחמים פה? על הרוח, על המסורת, על הזכות והחובה להיות עם חופשי בארץ ציון וירושלים".

"ולכן כבר מזמן היה צריך להפסיק את המלחמה ולחתור לעסקה כוללת".

"ולתת לסלאוקים לרמוס אותנו?"

"אוי אוי אוי, אז לא ירשו לכם לקדש את החודש, מי ישמע".
"אנחנו שמענו, וזה רע מאוד. ואל תשכחו שהסלאוקים אומנם מטילים גזרות רוחניות, אבל על הדרך גם טובחים בנו, לוקחים את הנשים והילדים שלנו לעבדות ומטילים עלינו מיסים כבדים".

"לא, כי המיסים של סמוטריץ' ממש עדיפים. אגב, מה עם החרדים?"
אמרו חברי האליטה הלשעברית והמשיכו לצעוק מילים יווניות כמו דמוקרטיה, גלובליזציה, דמוניזציה ודה-מורליזציה.

"מה עם החרדים באמת", אמרו המכבים והלכו לדבר עם התנאים שהיו מסובין בבני ברק ומספרים ביציאת מצרים כל הלילה, אבל לא מצאו אותם כי הסיפור מההגדה התרחש רק איזה מאתיים שנה אחר כך. ורבי עקיבא באמת שלח את תלמידיו למלחמה ובעצמו היה נושא כליו של בר כוכבא, אבל הבני ברקים בגדול פחות זרמו עם קריאת המצוקה של המכבים, אם כי יצאו לקראתם ברוב עם, חסמו לכבודם את כביש גזה ובירכו אותם בברכת "נמות ולא נגטייס".

בחינה של לייני

"איך ייתכן שאתם לא מצטרפים אלינו?" גירדו המכבים

בקסדותיהם, "יש פה עזרת ישראל מיד צר מובהקת, מלחמה נגד הסלאוקים שרוצים לעקור את היהדות מן השורש".

"ברי ושמא, ברי עדיף", ליטפו הבני ברקים את זקניהם, "לגבי הסלאוקים צריך עיון, לגבי החשמונאים לית מאן דפליג שהם רוצים להוציא אותנו לשמד".

"החשמונאים רוצים להוציא אתכם לשמד?!"

"פשיטא. הם כופים על החיילים לחלל שבת".

"החשמונאים פסקו לחיילים שאם תוקפים אותם בשבת הם חייבים להילחם. זה לא שמד, זה פיקוח נפש".

"זה פסק חדש, וחדש אסור מן התורה. ואנחנו בכלל שבט לוי שפטור ממלחמה".

"ספרו את זה לחשמונאים, שהם גם לווים אמיתיים וגם מנהיגים את המלחמה".

"מהיכי תיתי, הרי אין מצווה להילחם נגד גזרות שמד רוחני, רק למסור את הנפש".

"של מי?"

"לא שלנו".

"ולכן תילחמו כדי לא להילחם עם המכבים שמוסרים את נפשותיהם מול הסלאוקים שרוצים להוציא את כולנו לשמד?"

"גם מרדכי היהודי לא התגייס לצבא".

"מרדכי חי בגולה".

"גם אנחנו".

"זאת אומרת שנגד גזירות שמד ממשי, כמו של המן, כן צריך להילחם?"

"צריך להתפלל, כמו יעקב אבינו".

"יעקב אבינו התכונן גם למלחמה".

"אבל בסוף לא נלחם".

"הבנים שלו כן".

"נו, אז אתם רוצים להיות כמו שמעון ולוי?"

"אתם אמרתם שאתם שבט לוי!"

"בחינה של לייני. ממה נפשך, הרי ידוע שכל מי שהולך לצבא יוצא משם מזרחניק".

"שזה תורה, עבודה וצבא. כמו יעקב אבינו".

"נו נו, תכף תגידו שיעקב אבינו הלך עם כיפה סרוגה. אנחנו שומרי התורה, אנחנו פך השמן הטהור שצריך לשמור עליו מכל משמר".

"אבל עוד לא מצאנו אותו".

"את מי?"

"את הפך".

"למי קראתם פח?"

"חברים, אתם משווים את עצמכם לפך השמן שאנחנו נמצא בזכות המלחמה שאתם לא מוכנים להצטרף אליה".

"נו שכוייח, צדיקים מלאכתם נעשית וכו'. רבי חנניה בן עקשיא, קדיש".

ההמשך ידוע: המכבים המשיכו להילחם בעז, גירשו את הסלאוקים מהר הבית, טיהרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קודשך - בירושלים, בעזה, בלבנון, אפילו בכתר החרמון, מה שקוראים בטעות "הגולן הסורי". וכך בתוכה הזה הגולן יאיר, ואולי יקרה נס ואפילו יאיר גולן. זאת אומרת אולי הוא יהיה פחות חשוב. זה הרי חג של ניסים, ושל אור, אז למה שלא לכולנו יאיר לפיד. ויאיר נתניהו. יש עוד משחקי מילים על אור, אבל אני אחשוך מכם כדי לא להחשיך עליכם (סליחה, לא יכולתי להתאפק).

ואם נדמה לכם שההיסטוריה חוזרת ומעשה אבות סימן לבנים, אתם לא טועים. הלוחמים של ימינו הם לגמרי המכבים של פעם - מסורים, אמיצים, מעטים מול רבים. אם כי יכול להיות שהמעטים הם אלה שקפצו להילחם והרבים הם אלה שפחות. איך אומרים, בימים ההם בזמן הזה. או כמו שהנרות קוראים לזה, אין חדש תחת השמש. ●

מאירים את הבית!

לא צריך לשפץ כדי להפוך את הבית למדהים! מרהטים קאסיאס
והבית פשוט נהיה וואו! זה הזמן להכניס לוק חדש ויפיפה לבית.

הפנינג חנוכה בקאסיאס!

עד
70%
בכל המחלקות

**חיסול
2024**

CASSIAS

רהיטים שמעצבים בתים

חנוות המפעל: סניף כנות- אדום 6 | סניף הדגל: נתניה מפי 5 מתחם סוהו
סניף ירושלים: סניף תלפיות פייר קינג 28 | סניף תל אביב: קיבוץ גלויות 51
חדש! סניף הדגל ראשון לציון: ילדי טהרן 8

WWW.CASSIAS.CO.IL | 08-6861259

ט.ל.ח | ללא כפל מבצעים והנחות | לחברי מועדון ומצטרפים חדשים (ללא עלות) | המבצע יכול להסתיים בכל עת

"בעלי כל הזמן אומר לי: זה זמני, האמת
איתנו והיא תצא לאור". אביטל רוזנפלד

כפר יוסף

מאחורי הסורים

מאז הבוקר שבו חדרו רעולי פנים חמושים לביתה, נעצרו חייה של אביטל רוזנפלד וכעת הם מוקדשים למאבק לשחרורו של בעלה, ארי. אחרי שבועות ארוכים בחקירות ובתנאי מעצר קשים, ולאחר ששופט העליון גזר עליו באופן תקדימי מעצר עד תום ההליכים, אביטל עדיין מתקשה להבין מה רוצה המדינה מבעלה, שזכה לשבחים על תרומתו למלחמה ביחידת המודיעין שבה שירת וגורלם של החטופים עמד תמיד בראש מעייניו

הדס צורי // צילום: לירון מולדובן

בתא עם ערבים, מקקים ומצלמות

ארי רוזנפלד, איש מילואים ותיק ומוערך בחיל המודיעין, נעצר באופן מפתיע. במשך עשרה ימים משפחתו לא ידעה היכן הוא מוחזק ובעוון מה, ונמנע ממנו גם להיפגש עם עורך דין. מהפרסומים בתקשורת למדה אביטל שבעלה חשוד בכך שהעביר מסמכים סודיים ללשכת ראש הממשלה. מסכת הייסורים שרוזנפלד ומשפחתו עוברים מאז המעצר הברוטלי היא בלתי נתפסת: בדיונים להארכת המעצר לצורכי חקירה הוא שוחרר בשתי ערכאות - בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. הערעור שהגישה הפרקליטות לבית המשפט העליון התקבל על ידי השופט אלרון לאחר דיון במעמד צד אחד, שבו העיד נגדו מפקדו, אל"מ ג', אדם שהעניק לו אות הצטיינות על עבודתו במהלך מלחמת חרבות ברזל. נגד רוזנפלד הוגש כתב אישום בעוון מסירת ידיעה סודית

את רוצה להיות צנועה? קומי ותתלבשי!" נופה לובשת המדים רעולת הפנים באביטל רוזנפלד המבועתת. זה היה בחמש בבוקר ביום ראשון, מיד אחרי שבת פרשת בראשית. חמישה עשר לובשי מדים רעולי פנים נכנסו עם נשקים שלופים לדירה הקטנה של אביטל ובעלה, ארי רוזנפלד, נגד המילואים העצור שהשבוע הותר שמו לפרסום. "לא הבנתי מה קורה", היא מספרת. "פתחת את העיניים ומעליי עמדו שלושה רעולי פנים. הם האיצו בי להתלבש ולהיות צנועה. אחרי מה שקרה בשבעה באוקטובר חשבתי שאולי יהרגו אותי. לקחתי את הטלפון כדי לצלם את רגעי האחרונים ואז הם לקחו ממני גם את הטלפון". אביתר, הבן הפעוט של ארי ואביטל, ישן בחדר הסמוך. "הם התחילו לחפש בכל הבית, נכנסו גם לחדר של הילד, דפקו על הקירות, פתחו את כל המגירות, ואז אמרו לבעלי: אתה רוצה להיפרד מהילד שלך? זה היה נורא".

לאנשי ראש הממשלה. אך במקום לשחררו למעצר בית, כפי ששוב נקבע בבית המשפט השלום והמחוזי, קבע שופט העליון שטיין כי הוא יישאר במעצר עד תום ההליכים מכיוון שיש בידו מידע סודי נוסף שהוא עלול להעביר לגורמים מדיניים. זאת בעוד את אלי פלדשטיין, שאליו העביר רוזנפלד את המסמכים ומואשם בפגיעה בביטחון המדינה, שחרר השופט שטיין למעצר בית.

רוזנפלד מוחזק בתנאים קשים ביותר, כפי שהעידה גם חברת הכנסת לימור סון הרמלך, שמבקרת את כל האסירים הביטחוניים היהודים. "לימור יצאה משם מזועזעת", מעידה אביטל. "היא התקשרה אליי ודיברנו במשך 20 דקות. היא סיפרה שמעולם לא ראתה תנאים קשים כאלה. בעלי יושב לבד בתא שקוף, בין עצירים ביטחוניים ערבים, בתא מצחין ומלא מקקים. בתא מותקנות מצלמות שמצלמות אותו אפילו בשירותים ובמקלחת. האסירים הערבים צועקים לו: המדינה בגדה בך", אומרת אביטל. "זו התעללות בלתי נתפסת". כאמור, השבוע, לאחר מאבק ארוך שניהלה

המשפחה, התיר בית המשפט לפרסם את שמו ותמונתו של רוזנפלד, לאחר שבועות ארוכים שבהם הפרקליטות הצליחה להשיג את מבוקשה ולהשאירו חסוי תחת צו איסור פרסום. "אני מברכת על החלטת בית המשפט להתיר את פרסום שמו של בעלי", אומרת אביטל, "עכשיו שכל עם ישראל יראה אותו, הם יבינו שכל מה שעמד לנגד עיניו זה ביטחון המדינה והחטופים. מוכים לו בבית".

אביטל מסבירה מדוע חשוב בעיניהם פרסום שמו ותמונתו של בעלה: "זה מאבק שהוא הרבה יותר ארוך ממה שחשבנו, וקשה יותר לנהל אותו כשמדובר בדמות עלומה ואנונימית. כשרואים את השם ויודעים במי מדובר, קל יותר לחבר את הציבור למאבק. מדובר באדם שהוא מלח הארץ. לאורך כל השנים הוא תמיד עשה את המסלול של הישראלי הטוב, המתנדב, התורם והמשפיע. שילב תורה, דרך ארץ ועבודה. אנחנו רוצים לחבר את כל הציבור לדמות שלו".

מדוע הפרקליטות מסרבת לחשיפת זהותו?
"אני לא יודעת מה היו השיקולים, אני רק יודעת שהרבה יותר קל להם כשהציבור לא יודע

מי הוא". היא מראה לי את עמוד הפייסבוק שלו, שמלא בצילומי התנדבות עם בעלי מוגבלויות ובתמונות עם בנו הפעוט. "הם לא רוצים שאנשים ייחשפו לדמות המיוחדת שלו ויבינו שמדובר פה בפטריוט אמיתי שנעשה לו עוול בלתי נתפס".

מה בעצם טוענים שבעלך העביר לאלי פלדשטיין ולאנשי לשכת ראש הממשלה?

"בעלי הוא איש מודיעין שעושה המון ימי מילואים בשנה, בעיקר בקריה בתל אביב. הוא נחשף למסמך כלשהו שלא הועבר לדרג המדיני, למרות חשיבותו המודיעינית הרבה לשלום החטופים", אומרת אביטל. "הוא ניסה לפעול בצינורות המקובלים ונחסם על ידי מפקדיו".

אביטל מספרת שלאחר השבעה באוקטובר בעלה היה מזועזע, בעיקר ממסמך חומת יריחו (תוכנית חמאס לפלישה לישראל, ה"צ) שהכינה הגדת ו' ולא הועבר לדרג המדיני. "הוא כל הזמן שאל איך זה קרה לנו ולמה לא לה. הנושא של החטופים

"השופט שטיין קובע שארי אולי יעביר חומרים בעייתיים ולכן צריך להשאיר אותו במעצר עד תום ההליכים! הוא אדם עם רקורד נקי, אין לו שום עבר פלילי. הוא גם לא אדם פוליטי, זה לא מעניין אותו ואין לו שום טובת הנאה מהדבר הזה. הוא פשוט חשב שהמסמך הזה יועיל לחטופים וראה בזה פיקוח נפש! איך הפכו את זה נגדו?"

הדיר שינה מעיניו. הוא נחשף גם לכל סרטוני הזוועות והיה חוזר הביתה עם עיניים אדומות, הוא היה בטראומה מזה שהתעלמו מהמסמך של הגדת והוא כל הזמן אמר לעצמו שזה לא יכול לקרות עוד פעם". אביטל לא ידעה דבר על תפקידו הצבאי של בעלה. "הוא לא הסכים לדבר על מה שהוא עושה בצבא בשום אופן. כל מה שאני יודעת על הפרשה זה מהפרסומים בתקשורת. הבנתי שבעלי החליט שראש הממשלה חייב לדעת מהמסמך הזה. הוא יצר קשר עם פלדשטיין משום שידע שהוא עובד צמוד לראש הממשלה".

לפי הפרסום של העיתונאי אבישי גרינצייג, פלדשטיין אמר לרוזנפלד שיש לו סיווג ביטחוני מתאים כדי להיחשף למסמך כזה, כשבפועל לא היה לו הסיווג הביטחוני הדרוש. בנוסף לכך, בשיחה עם רוזנפלד הוא העלה על הקו איש תקשורת שאותו הציג כאיש מוסד. "בעלי לא היה מעביר את הידיעה בערוץ לא מסווג", אומרת אביטל. "הוא גם לא היה מעלה על דעתו לדבר עם התקשורת. כל מה שהוא רצה זה שנתניהו ידע על המסמך הזה. הוא האמין שככה הוא יציל

צילום: באדיבות המשפחה

"מדובר באדם שהוא מלח הארץ, ונעשה לו עוול בלתי נתפס". הנגד ארי רוזנפלד

עשרות חטופים".

בפועל, לא ברור אם המסמך אכן הגיע לידי של נתניהו, אך ידוע כי פלדשטיין פרסם את המסמך. בתחילה, כפי שפרסם גרינצייג, הוא ניסה לפרסמו בערוץ 12 אך הצנזורה אסרה את הפרסום בישראל, ולכן המסמך התפרסם בעיתון הביילד הגרמני. תוכן המסמך עסק באסטרטגיה המנחה את חמאס בניהול המשא ומתן עם ישראל. הוא מתאר כיצד אנשי החמאס מרמים את הקהילה הבין-לאומית ומענים את משפחות החטופים בישראל, בניסיון מניפולטיבי לרתום אותם ללא ידיעתם להשגת שיקום היכולות הצבאיות של חמאס והבטחת המשך שלטונו ברצועת עזה.

מילואים במקום קידום

הריאיון עם אביטל נערך בבית הוריה בבני ברק, שם היא מתגוררת עם בנה מאז שבעלה נעצר. אימה תהילה ואחותה נעמי צמודות אליה. מאז שארי נעצר שלושתן זנחו את כל עיסוקיהן, והן עוסקות רק בניסיונות להביא לשחרורו.

היא בת 25 אבל נראית הרבה יותר צעירה, סטודנטית לתואר שני בתרפיה באומנות. השנה היא הקפיאה את לימודיה וכל יומה מוקדש למאבק כדי לשחרר את בעלה ולטהר את שמו, וכמובן לטפל בבנה הפעוט שטרם מלאו לו שלוש. היא מתרוצצת בין ועדות בכנסת לראיונות בתקשורת ופגישות עם עורכי דין. בשבוע שעבר הגיש בעלה לנשיא המדינה בקשה לחנינה, ובתחילת השבוע פנו שלוש ממשפחות החטופים לנשיא בבקשה לדחות את בקשת החנינה שלו. אל בקשת החנינה מהנשיא הצטרפו 62 חברי כנסת ושרים, וגם שני הרבנים הראשיים לישראל.

אביטל וארי מצויים על התפר שבין העולם החרדי לצינונות הדתית. היא למדה בבית יעקב, ובסיום הלימודים התחילה ללמוד לתואר ראשון, אך הפסיקה את הלימודים כדי לעשות שירות לאומי: "רציתי לתרום למדינה ולעשות משהו משמעותי", היא מסבירה. במשך שלוש שנים התנדבה בבתי חולים ברחבי הארץ, במחלקות לחולי סרטן ובעמותות של אנשים עם מוגבלויות, שם גם פגשה את בעלה. "ארי גדל במשפחה של עולים מארצות הברית. הם השאירו הכול מאחור, עלו לארץ וגרו בקרוואן בבית אל מטעמי ציונות. ככה הוא חונך".

רוזנפלד למד בישיבת מערבא שמשלבת תורה ובגרויות, אחר כך הלך לישיבת ההסדר החרדית 'דרך חיים' בגן יבנה, והשתלב בשירות צבאי בחטיבת המחקר של אמ"ן. "הוא התעקש לשרת שלוש וחצי שנים למרות שההסדר מחייב הרבה פחות. הוא ביקש לשרת ביחידה מעורבת ולא דתית בלבד, כי ראה בזה שליחות. זה לא גרם לו לרדת מבחינה רוחנית. בגיל 28 הוא סיים את הש"ס", היא אומרת בעיניים בורקות. לאחר שהשתחרר, החל רוזנפלד לעבוד בהייטק, אבל במשך עשר שנים המשיך לעשות ימי מילואים רבים בכל חודש. "מאז השבעה באוקטובר הוא היה בעיקר במילואים", מעידה אביטל. "לאחרונה אף הציעו לו קידום בעבודה, אבל הוא אמר שכרגע המילואים בעדיפות ראשונה והוא נאלץ לסרב לקידום עד תום המלחמה".

כאמור, ארי רוזנפלד הוא איש מודיעין מצטיין שקיבל אות הצטיינות ממפקדו על תפקודו במערכה הנוכחית, בה יש לו הישגים מודיעיניים רבים הרשומים על שמו. "לבעלי יש רקורד נקי לחלוטין, ללא רבב", מדגישה אביטל. "הוא מעולם לא דיבר מילה על שירותו הצבאי והוא אדם שעוסק כל הזמן בעשיית טוב, בחסד ובנתינה. גם בכתב האישום מפורט כי העביר את המסמך

מקבי, בוא לחמרה!

בקעת הירדן קוראת לכם לדגל!

הרי זהב מזמינה אתכם להצטרף לקהילה ישראלית במושב חמרה שבבקעה. שכונת קרוואנים תעמוד לרשותכם כדי שתוכלו להתאקלם ולהתחיל לכתוב את הפרק הבא שלכם ושל הציונות בבקעת הירדן.

בית עם גינה, 3 חדרים, החל מ-1,370,000 ₪

מגורים בקראון
עד קבלת מפתח

גינה גדולה

אופציה לקומה שנייה

בית פרטי

הריזהב

לפרטים נוספים: 076-5997422

מטעמים פטריטיים וכי טובת המדינה הייתה לנגד עיניו. מה פשר ההתעללות הזאת?" היא תוהה.

בתמונת הפרופיל שלה מופיעה תמונה משנה שעברה, שבה בעלה מדליק חנוכייה עם הילד. "זו תמונה שבשביילנו היא חזון", מסבירה תהילה, אימה של אביטל. "אנחנו מחזקים את עצמנו באמונה שגם השנה הוא יהיה בבית בחנוכה וידליק נרות עם אביתר. אין סיבה להשאיר אותו במעצר", הן אומרות. "הוא מעולם לא הדליף מידע לפני כן ואין סיבה שיעשה זאת עתה. הפרשה הזאת התנפחה לממדים לא מובנים בכלל".

את מדברת איתו? הולכת לבקר אותו?

"אני מדברת איתו רבע שעה ביום", מספרת אביטל. "ביקרתי אותו פעם אחת בכלא וזה היה טראומטי. הלכתי במנהרות כדי לראות אותו, ישבנו בחדר עם משפחות של מחבלים ערבים, דיברנו בטלפון דרך זכוכית עבה. זה היה נורא".

איך אביתר מגיב לכך שאביו נעלם?

"הוא עוד לא מבין", היא אומרת. "כשאני מראה לו תמונות של אבא הוא בוכה. מדי פעם הוא אומר 'בא לי את אבא'. הקשר שלהם כל כך קרוב, וכשהם ביחד הם פשוט שוכחים ממני", היא מחייכת. "עכשיו הוא לא ראה אותו כבר יותר מחודשיים".

את נותנת לו לדבר עם אבא בטלפון?

"לא, אני מפחדת שזה יהיה בשבילו טריגר לטראומה", היא אומרת, "איך אסביר לו איפה אבא נמצא?"

ואיך בעלך מחזיק מעמד?

"ברוב השיחות שלנו הוא מחזק אותי", היא אומרת. "הוא אדם מלא אמונה, נתינה ורוחניות. הוא כל הזמן אומר לי שאנחנו מלווים על ידי פרשת השבוע ומתחבר לסיפור של יוסף הצדיק. גם הרבנים אומרים שהוא עובר משהו ששייך לכלל ישראל. זה נותן לנו כוחות כי אנחנו מבינים שזו שליחות. יחד עם זאת, לאחרונה הוא אמר לי שהוא מתחיל להבין שעושים לו עוול גדול".

רוזנפלד משתדל לחזק את עצמו מבחינה רוחנית גם בתוך הכלא: "הוא כבר סיים שלוש מסכתות והוא מסיים בכל יום ספר תהילים. הרב של הכלא נותן לו לפצח סוגיות בגמרא כדי לחדד את המחשבה. לאחרונה ישב איתו בתא אסיר מבוגר והוא ממש טיפל בו: הוא סיפר אותו, לימד אותו קצת יהדות ודברי חיזוק, ולפני שאותו אדם השתחרר, ארי כתב לו קורות חיים. זה בעלי, הוא כל הזמן מחפש לתת לאחרים. מגיל 16 הוא מתנדב בעמותות סיוע לילדים עם נכויות קשות, ותמיד הצמידו לו את החניך הכי קשה לטיפול. הוא היה מקלח אותו, מאכיל אותו ועושה איתו הכול מכל הלב. הוא אדם של לב ונתינה".

מדוע נחסם המסמך ביחידה?

אחד הדברים שהכי כואבים לאביטל הוא חוסר הגיבוי של הצבא והמפקדים לבעלה: "ארי זה בן אדם שלא מדבר מילה מיותרת. כאמור, במלחמה הזאת יש לו חלק מאוד גדול בתרומה להצלחת המערכה, אבל אף אחד בצבא לא מגבה אותו. בשיחה הראשונה שלנו הוא אמר לי: 'את יודעת מה הכי כואב לי? שאני לא יכול לשרת את המדינה שאני כל כך אוהב ולחזור לאנשים שסומכים עליי ביחידה'. זה מה שהוא אמר לי אחרי חודש בכלא! עד היום אף אחד מהצבא או ממי שעצר אותו לא התקשר אלינו כדי להסביר או להתעניין".

דווקא באזרחות יש לו גיבוי מלא מכל מכרי: "הוא איש של חיבורים ושל אנשים. הוא עובד בחברת הייטק שבה עובדים אנשים מכל קצות הקשת הפוליטית, וכולם מאוד מתגעגעים אליו.

"ארי זה בן אדם שלא מדבר מילה מיותרת. במלחמה הזאת יש לו חלק מאוד גדול בתרומה להצלחת המערכה, אבל אף אחד בצבא לא מגבה אותו. בשיחה הראשונה שלנו הוא אמר לי: 'את יודעת מה הכי כואב לי? שאני לא יכול לשרת את המדינה שאני כל כך אוהב'. זה מה שהוא אמר לי אחרי חודש בכלא! עד היום אף אחד מהצבא או ממי שעצר אותו לא התקשר אלינו כדי להסביר או להתעניין"

צילום: יותן זינדל פלש 90

פסק בעייתי שיפגע בזכויות החשודים והעצורים בישראל. השופט אלכס שטיין

ארגוני זכויות האדם נעלמו

"מאוד חשוב לי לדבר על העניין הרוחני", אומרת אביטל. "בעלי הוא כולו רוחניות. הוא איש אמת, צדיק וטוב. הוא איש של מידות טובות. אנחנו נשואים כמעט חמש שנים ועדיין לא הצלחתי לריב איתו", היא מחייכת.

ניסית?

"בטח! לא הצלחתי. הוא גם אבא מדהים. זה מחזק אותי כי אנחנו יודעים מי הוא ומה הוא, ברור לנו שכל כוונותיו טובות. כשבשולחן השבת יש שיחה שיש בה אבק לשון הרע הוא קם, חותך פירות או לומד בצד כדי לא להיות חלק מזה. הוא כל הזמן אומר לי 'אני יודע שהכול זמני, האמת איתנו והיא תצא לאור'".

איפה זה פוגש אותך מבחינה אמונית?

"זה מאוד קשה", היא מודה, "הוא האדם האחרון שמגיע לו דבר כזה, אבל אני ממש משתדלת להתחזק באמונה. כל הרבנים אומרים שהוא לוקח על עצמו דינים של כלל עם ישראל, ושזו כפרה כללית וחלק מהסיפור שלנו כעם".

וזה מעורר אותך?

"כן, כי אז אני מרגישה שליחות. ברור שיש רגעים של נפילות ומשבירים, אבל בסך הכול מאוד התחזקתי בתקופה הזאת מבחינה אמונית וגיליתי על עצמי כוחות שלא ידעתי שקיימים בי. אני גם רואה בתוך זה המתקה ואת הרחמים של ה'".

יש מי שמשווים את הסיפור של ארי עם סיפור החטופים, אבל אביטל לא מקבלת את ההשוואה: "אני לא משווה. ליבי יוצא אליהם ואני מרגישה את הכאב שלהם. חשוב לי שידעו שבעלי לא הרפה מהסיפור של החטופים. בכל אירוע משפחתי מאז השבעה באוקטובר הוא לא הסכים לשתות עד שהחטופים יחזרו. הוא כל הזמן תהה איך כולם שמחים כשיש לנו חטופים בעזה, זה כל הזמן היה על סדר יומו".

היא מייחלת למשפט צדק לבעלה, ומשתדלת לא להישבר: "אני מנסה שלא להיות בטרוניה

כלפי אף אחד ולהיות בהתבטלות. על כל דבר שקורה לטובה אני אומרת תודה לה'". יחד עם זאת, היא יוצאת בקריאה לאנשים מכל הקשת הפוליטית שזכויות אדם חשובות להם, ואומרת כי "היינו מצפים לשמוע קצת יותר התבטאויות בנושא גם מאנשי שמאל ומאגודות לזכויות אדם. איפה אתם? זה אמור להטריד גם אתכם! המון עורכי דין פליליים יצרו איתנו קשר ואמרו שמה שקורה בפסק הדין הזה בעייתי מאוד מבחינת כל זכויות הנעצרים והחשודים במדינה".

מדוע?

"כי זה פסק דין של העליון, ויש שם קביעות בעייתיות מאוד כמו למשל ש'על הנאשם יש חובה להוכיח שהוא לא מסוכן'. זה כאילו הנאשם צריך להוכיח את חפותו במקום שהם יוכיחו שהוא אשם. בעלי מרצה עונש מעצר בלי משפט! הוא לא אשם בכלום, למה הוא מקבל את העונש במקדמה?"

גדלת בחינוך חרדי אבל את מאוד ציונית. משהו בתפיסה הציונית שלך השתנה מאז שבעלך נעצר?

"אני מאמינה בדרך חיים של שילוב תורה וציונות. זו בעיניי האמת. כשהכרתי את בעלי החלטנו שנמצא את הדרך שלנו בין העולמות, כי זה לא חייב להיות שחור ולבן. גם ארי האמין בזה וכל החיים דרבן אנשים ללכת להתגייס ולשכנע אנשים כמה חשוב לתרום למדינה. כשלמדתי בבית יעקב חונכתי על הפחדות, והיום אני לומדת לעשות דברים מאהבה וחיבור, וככה החלטנו לגדל את הילדים שלנו - על ציונות, אהבת ישראל ואהבת המדינה, ובמקביל גם לימוד התורה. אני לא מאוכזבת מהמדינה כי אני אוהבת אותה ומאמינה בה, אבל אני חושבת שיש דברים שיצטרכו לתקן ואני מאמינה שבעלי הוא השליח לזה. אם הוא נבחר לזה אז יש לו כוחות. ה' לא נותן ניסיונות שאי אפשר לעמוד בהם". ●

ועידת ז'בוטינסקי

כבוד גדול וזכות גדולה
להוביל את קיומה של

ועידת ז'בוטינסקי
בסימן 'קיר הברזל'

לקבע בתודעת המחנה הלאומי
את תורת ז'בוטינסקי,
את עמידתנו האיתנה בארצנו
ואת הביטחון הראוי למולדתנו.

תודה רבה

לכל מי שלקח חלק

יגאל ברנד
מנכ"ל ההנהגה העולמית של בית"ר
וראש המחלקה לעברית ותרבות
בהסתדרות הציונית העולמית

צילום: אורית אבטה

התחלה// לפני 29 שנים, במעלה אדומים. הבת הבכורה מתוך שישה אחים.

אבאמא// אהרון, בן 53, איש חינוך ומלמד בישיבה התיכונית במעלה אדומים. "תכונות בולטות אצל אבא הן התמדה ומסירות. יש בו שילוב הרמוני של עמל ועשייה יחד עם חיי תורה, תורה עם דרך ארץ". אמא ענת, בת 51, הומאופטית. "יש בה המון אהבה בלי תנאי, אמון מלא ואמת גדולה שהיא העבירה לנו".

מדריכה// "כל הילדות הייתי במעלה אדומים. גרנו בשכונת מצפה נבו, שכונה דתית לאומית מיוחדת ומשפחתית. מכיתה י' הדרכתי בסניף בני עקיבא של העדה האתיופית, ובכיתה י"א עזרתי לאמא של חניכה בבעיות עם חשבון החשמל. ההורים של החניכות היו פונים אליי בכל מיני עניינים ומצוקות. ממש סמכו עליי, ואחרי הכול הייתי רק נערה בתיכון. זה מאוד העצים וביגר אותי".

כאב הגירוש// כשהייתה בת עשר יצא לדרך הגירוש מגוש קטיף. "זה היה אירוע מכונן בשבילי. אני זוכרת איך בתור ילדה כאבו לי המראות של גירוש יהודים מבתיים והתפעלתי מהאנשים הגדולים מגוש קטיף שמצליחים אחרי השבר והקושי הנורא הזה להמשיך לשליחות חדשה באצילות וגבורה".

תיכון// אולפנת צביה מעלה אדומים. "הרגשתי שרואים אותי. זו הייתה חוויה של גדילה. הייתה באולפנה הרבה בנייה ועיצוב זהות מבחינה רוחנית ולימודית. בנוסף למגמה למדתי היסטוריה וזו הייתה חוויה משמעותית בשבילי. מאז גיבשתי לעצמי זהות היסטורית מאוד חזקה".

שירות לאומי// שנתיים הדרכת טיולים במרכז סיור ולימוד סוסים. "זה פתח אותי למגוון רחב של קהלים מכל הארץ, וגם הייתה לי הזכות להכיר את האנשים המדהימים מסוסים. היינו צוות של שש בנות שירות. הדרכנו תלמידי תיכונים ובתי ספר יסודיים, וכשלא היו טיולים ישבנו בספרייה, למדנו והכרנו את השטח. זה מאוד ביגר אותי ולימד אותי איכויות אנושיות. פתאום את צריכה לנהל טיול, לכוון את הנהג, את המורה או את התלמידים שלא משתפים פעולה. זו הובלה, אומנם קצרת טווח, אבל מאוד משמעותית".

כאן זה בית// "עד היום כשאני מגיעה לדרום הר חברון אני מרגישה בבית. על ההרים שטיילנו בהם בשירות יש למשל את מצפה יאיר, מקום שבזמנו גרו בו שבע משפחות ולאחרונה ביקרתי שם וגיליתי שגרות שם ארבעים משפחות והכול נורא גדל. אני מגיעה למקומות שהסתובבתי בהם כבת שירות, רואה את ההתיישבות היהודית המתפתחת וממש מתרגשת".

מכירים// בתום השירות הלאומי פנתה ללימודים במדרשה לבנות בשבות רחל. בתחילת השנה הכירה את נערן אשחר, ואחרי כמה חודשים הם נישאו. "הקשר התחיל תוך כדי ששנינו לומדים תורה. נערן למד בישיבת הר עציון, ואת ההסדר הוא עשה בישיבת כרמל בדרום הר חברון. אחרי פורים התחתנו וגרנו בישיבה באלון שבות".

מורה// "נערן היה אברך בישיבה, ואני התחלתי ללמוד במכללת הרצוג תואר בחינוך מיוחד והיסטוריה. ממש רציתי לעסוק בחינוך. קסם לי החיבור הזה לבני אדם, ודרך זה החיבור לערכים. חינוך זה לגעת בנשמות". עם השלמת התואר החלה לעבוד בהוראה בבית ספר לילדים עם הפרעות התנהגות.

צוף אשחר

29

אלמנה, אמא לשלושה

תושבת שדמות מחולה

אשת חינוך, אלמנת הרב נערן אשחר הי"ד, חברה בפורום הגבורה

למדרגה גבוהה יותר. גם היום החוסן שלי נובע מההבנה שאנחנו שותפים לתהליך גאולה. משם אני שואבת כוח".

האובדן// ביום ראשון נערן נפצע אנושות בהתהפכות טנק בגבול הצפון בעת פעילות מבצעית. "בראשון בערב פתאום הייתה דפיקה בדלת וחיילים בישרו לי שנערן נפצע קשה והובהל לבית החולים. שמעתי את המילה פצוע וזה דווקא נסך בי תקווה. נסעתי במונית לבית החולים בנהריה". שבוע אחר כך הוא נפטר מפצעיו בבית החולים, כשבני משפחה וחברים מקיפים את מיטתו בתפילה וניגון. "אלה היו ימים שהנשמה שלו הייתה איתנו למרות שהגוף הלך ונעלם". לאחר פטירתו נתרמו איבריו והצילו חיים.

נערן// "קשה לתאר אותו במילים. מי שפגש אותו הרגיש את הפלא שבו. הוא חי תורה. מרגע שהתחיל ללמוד תורה, כבר בשנות התיכון, תמיד חיפש איפה התורה הכי תיגע בו. הוא שאף ללימוד שנוגע במקומות הכי עמוקים ומשנה מבפנים, כזה שעושה אותך אדם טוב יותר. גם אצל התלמידים הוא כיוון לתורה חיה. היו לו המון כישרונות ואיתם הוא שימש אנשים. הוא היה איש חינוך נערץ. מאז שנולד היה לו כשרון נדיר למוזיקה. הוא שר וכתב והלחין ניגונים ועיבד אותם. הוא ניגן על הרבה כלים. המוזיקה נכחה בחייו".

ברית באוהל// חצי שנה לאחר נפילת

חדור מטרה// "במוצאי החג הוא סיפר למפקדים על תרומת הכליה והם ביקשו ממנו שיחזור הביתה. כשדיברנו על האופציה שיחזור הוא היה חדור מטרה. הוא אמר לי שהוא בהחלט מודע להשלכות של כניסה ללחימה, אבל הוא ראה את הדבר הגדול והיה מוכן לשלם כל מחיר למען עם ישראל. הוא לא היה מוכן לוותר על הזכות להילחם והפך עולמות בשביל זה. הוא הגיע עד לראש מחלקת השתלות בבילינסון והשיג ממנו אישור מיוחד. כשזה קרה, לא היה מאושר ממנו".

קופץ הביתה// "במלחמה הוא הרגיש שהוא משמעותי. הוא נלחם במקצועיות ועם רוח גדולה. הוא שמר על גבול לבנון. אחרי שלושה שבועות הוא הגיע לאפטר קצר של כמה שעות. זה היה מפגש שנתן המון כוח לי ולילדים. הוא סיפר לי שהטנק שלו נבחר להיות במשימת הגנה על ראש הנקרה. זה היה יום חמישי ואח שלי, חייל בשריון, היה אמור להתחתן ביום שני. הבנתי שהוא לא יגיע לחתונה".

הפרידה// "בחמישי ב־12 בלילה, בדרך חזרה לצבא, נסענו ליישוב מורשת כדי לבקר את ההורים שלו. בדיעבד ככה הוא זכה להיפרד גם מהם. ברגעים האלה איתו הרגשתי מעל הזמן והמקום. הייתה לנו חוויה מאוד חזקה. הבחור היה עוצמתי. היה לי קשה להיפרד, אבל נערן נתן לי את הכוח להבין שמה שנראה בעין זה רק הקצה למשהו עמוק הרבה יותר. משהו במלחמה הזאת העלה את החיים

שדמות// אחרי חמש שנות מגורים באלון שבות הם עברו לשדמות מחולה שבבקעת הירדן ולמשימה הבאה בחייהם. "נערן קיבל החלטה להתחיל ללמוד תורה ולא רק ללמוד, ומונה לר"מ בישיבת ההסדר בשדמות מחולה. זה היה שינוי שחייבנו לו. מצאנו את המקום שלנו. גרנו בקרוואן קטן והיה כיף גדול. אלה היו שנים מלאות בשליחות ובעשייה חינוכית של שנינו".

אדמה// אחרי המעבר החלה ללמד באולפנת השחר בבית שאן כמורה במגמת ארץ ישראל. "באולפנה יש תוכנית מיוחדת שבה אני לוקחת את הבנות להתנדבות אצל חקלאים מהאזור ולסירוגין לטיולים בשטח. זו עבודת אדמה שמחברת את הבנות לארץ וגם עוזרת לחקלאים. בנות מתנדבות ומתחברות לאדמה, זה נפלא". השנה היא השנה הרביעית לעבודתה באולפנה.

ל באוקטובר// "אנחנו בבית ואני בתחילת היריון. היה ברור מיד שמשוה נורא קורה. הייתה אווירת חירום באוויר. על הבוקר התקשרו לנערן מהצבא ואמרו לו להגיע למחנה יפתח. בגלל המציאות הקשה, שנינו שכחנו שהוא בעצם מתאושש מתרומת כליה שעשה שלושה וחצי חודשים קודם. הכול נדחק הצידה כי זה לא זמן שאתה חושב על עצמך. נפרדתי ממנו בהרגשה של הוד, הבנה שכל החיים מתנקזים לרגע הזה. זו גם ההרגשה שהוא נתן לילדים. ממש התרגשות של מלחמת מצווה".

במגרש הביתי

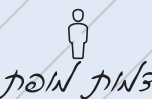
למה ה'ו"צ
 "מנסה לקום בשש לארגן את הילדים, וזה תלוי כמובן מתי הלכתי לישון, לרוב אחרי חצות. במהלך היום מגדלת ילדים, מלמדת באולפנת בית שאן, ובין לבין נוסעת לאירועים ושיחות שמטרתם לחזק את עצמי ואת הרוח של העם שלנו".

השבת שלי
 "מנסה יותר ויותר לתת מקום לנשמה. מאז שנערך לא פה בגוף, אני מרגישה שבשבת אני זוכה להיות איתו יותר".

פיליפס
 "מקשיבה המון לנערך, ואם לא אז לרב שלמה קרליבך".

זאת אופת
 הרב אהרון אנקרי ז"ל, "רב וחבר של נערך, שבדיוק עכשיו מלאו שלושים יום להסתלקותו. אדם עמוק, רגיש מאוד, שכל כולו עמל תורה, יחד עם רגישות ותום ואמת. בשנה האחרונה כשרציתי לשמוע מה נערך היה אומר הלכתי אליו, ואחרי מותו אני מגלה עוד ועוד מהפלא שהוא היה".

השאלה
 "שנוזה לראות את עם ישראל בגבורתו, מאמין בעצמו וביחודיותו".

לפניו אולי
 "להתבלבל מההופעה החיצונית של אנשים, כיחידים וכציבור".

כשאתה גולה
 "מקווה ומתפללת להיות תמיד חלק פעיל בתהליך הגאולה".

בעלה ילדה את בנם שחר. "ההיריון הזה ממש חיזק אותי. בחדר הלידה עם הציצים הרגשתי את נערך איתי. זו הייתה לידה מדהימה. את הברית החלטנו לקיים דווקא במאהל הגבורה שבדיוק נפתח. ביקשתי להפוך את השמחה הפרטית שלנו לאירוע של עם ישראל, ובכך להנציח את הדרישה לניצחון כדי שהחיים יוכלו להמשיך הלאה. נערך הקריב את החיים שלו למען עם ישראל, והייתה תחושה שעם ישראל הכניס את שחר הקטן בבריתו של אברהם אבינו. זה היה מצמרר".

חלק מנערך // שלושה בנים. הבכור בארי יובל בן שש וחצי, קדם בן ארבע ושחר שמעון בן שבעה חודשים. "זאת המשפחה שלי. זו זכות גדולה מאוד שיש לי משפחה, ואולי האבא לא נוכח פיזית אבל אנחנו מדברים עליו ואליו המון. הילדים מלאי חיות ופשטות ובכל אחד מהם יש חלק מנערך".

זמן גבורה // חברה בפזמון הגבורה של משפחות הנופלים במלחמת חרבות ברזל. "הפורום הוקם במטרה לממש את צוואתם של יקירינו שנלחמו ונפלו על קידוש השם. כואב לראות את הפזמון הולך וגדל ועוד משפחות מצטרפות למעגל השכול, אבל הגבורה של הנופלים מעוררת השראה. הגבורה לא מתחילה במלחמה אלא ביומיום, במעשים הקטנים. בסוף כל הגיבורים של המלחמה הזאת חיו חיים מסוימים של גבורה שבאה לידי ביטוי הרואי גם במלחמה. הם מלמדים את כולנו מהי גבורה".

בס"ד

נועל'ה בשרון

כשאוכל ואהבה נפגשים עם הציונות הדתית

נועל'ה מתחם האירועים של הציונות הדתית

אירועים עד 800 איש

ביחד נשמח. ביחד ננצח!

מזל טוב למשפחות שבחרו לשמוח בנועל'ה:

אלי כהן ראש קהילת היכל ציון - לשעבר סגן ראש עיריית רעננה
 משפחת כהן - תנובות | משפחת שטרית - חדרה
 משפחת ינאי - חריש | משפחת נורדמן - מודיעין עלית

1000 חוות דעת לא טועות

משעול גיל 1 כפר סבא

להזמנות: יורם 054-7009111

חפשו בפייסבוק נועל'ה אירועי בוטיק בשרון
 Noale-events.co.il

נושאי חותם הגבורה

הקרב נורה ליאון ברגליו ובידיו. הוא איבד דם רב והתעורר חשש שהוא לא ישרוד את הקרב. אך במקום לשקוע בכאב, הוא חיפש דרך לצאת מתוך שדה הקרב. הגעתו לשטח בטוח נבעה מכוח הרצון הכביר שלו, וההבנה שהוא לא יכול להיכנע. לאחר שיקום ממושך קידם ליאון יוזמה להצלת פצועים, ביחד עם רופאים ומדענים. הם פיתחו אמצעי טיפול מצילי חיים, כמו חבישות מיוחדות למניעת איבוד דם ושיטות תרגול לצורך שיקום הפצועים. בולאכוב הפך לדמות מופת, והפציעות שלו הפכו לסמל של חוסן והתמדה.

ג'ורג' מרטין היה לוחם אמריקאי במלחמת העולם השנייה. הוא יצא למשימה במערב האוקיינוס השקט, אך במהלך הקרב ספינתו עלתה על מוקש והוא נפצע. פציעתו הקשה גרמה לו לאבד רגל אחת ולסבול מכאבים אין-סופיים. הוא חולץ וטופל והחל לעבור שיקום, ובמקום לשקוע בייאוש ג'ורג' עשה את מה שנראה בלתי אפשרי - הוא חזר לשדה הקרב לאחר ששוקם, ולחם בספינתו כשהוא יושב על כיסא גלגלים. הוא גם הפך לדמות מעוררת השראה, שהשפיעה על מדיניות הרווחה והבריאות לאחר המלחמה. התברר שיומיים אחרי שנפצע כבר התחיל לפתח מערכות שיקום חדשות ושיטות פיזיותרפיה שהיו נחשבות למתקדמות ביותר בזמנו.

לא כל סיפור של פצוע מלחמה נגמר באור גדול כמו בסיפורים של בולאכוב ומרטין, אבל המסר הוא שפציעות מלחמה לא תמיד חוסמות את הדרך - לפעמים הן רק מכשול עביר בדרך למשהו הרבה יותר גדול. גיבורי מלחמה אלו מוכיחים שאפילו בשיא הקושי יש לאדם יכולת להמציא את עצמו מחדש. פציעות יכולות להפוך את האדם למנהיג, למישהו שמלמד את העולם איך להתמודד עם הסבל ולהפוך אותו לכוח שמניע קדימה.

העוקד והמלאך. המשפחה שותפה למאבק של הפצוע, שמעתיק את ביתו למיטת בית החולים. יש אבות ואימהות ואחים רבים שכמעט שנה ואף יותר נמצאים ליד הפצוע יומם ולילה. אין זה סוד שמשפחה תומכת מסייעת מאוד בהחלמת החולה, וככל ששרשרת החיבורים שלו רחבה יותר - סיכוייו להחלים עולים בהתאמה. ועוד, ישנם מחקרים תצפיתיים שמצביעים על כך שמציאת בן זוג מעלה את סיכויי ההחלמה. חלק מהפצועים מצפים להקים משפחה בקרוב, ואין ספק שבנות זוגן לעתיד תזכינה לחיים של משמעות גדולה עם אדם שחותם גבורתו טבוע בבשרו.

יש לנו חבר שנפצע כלוחם שריון במלחמת שלום הגליל ונכווה קשות. הוא אושפז במרכז רפואי מרוחק מביתו. מהרגע הראשון עזב אביו את כל עיסוקיו, ארזו תיק קטן וגם טלית ותפילין, ועבר לגור בחדר של בנו בבית החולים. הוא היה המטפל האישי של בנו, קרא לפניו מהסידור ומהחיומש, סינן את האורחים הרבים שהגיעו לבקר, ועודד אותו לבלוע גם את המזון חסר הטעם שנועד להגדיל את כמות החלבון בגופו. בחדרו ישן לילה אחר לילה על מזון שהונח על הרצפה, כל זה במשך שבועה חודשים רצופים - עד שבנו יצא מכלל סכנה, השתקם וחזר לביתו וללימוד התורה, אם כי אותות הפציעה ניכרים בו עד היום. האב סיפר שבראש השנה, כאשר קראו את פרשת עקידת יצחק, הוא הרגיש שהוא גם העוקד, הרי הוא חינך את בנו להיות בן תורה וגם לוחם, והוא גם המלאך שאומר "אל תשלח ידך אל הנער" ועושה הכול למען הצלתו. ●

משפחה תומכת מסייעת מאוד בהחלמת החולה, וככל ששרשרת החיבורים שלו רחבה יותר - סיכוייו להחלים עולים. ישנם מחקרים תצפיתיים שמצביעים על כך שמציאת בן זוג מעלה את סיכויי ההחלמה. חלק מהפצועים מצפים להקים משפחה בקרוב, ואין ספק שבנות זוגן לעתיד תזכינה לחיים של משמעות גדולה עם אדם שחותם גבורתו טבוע בבשרו

סימן שאתה צעיר. לאחרונה פגש בעלי כנסת בשומרון חבר ילדות ששנות חייו הטביעו את חותמן על הופעתו החיצונית. הליכתו כפופה, קמטים רבים עיטרו את פניו, שיבה נזרקה בזקנו ובשיער הדליל שעוד נותר על ראשו והוא צולע על ירכו. כשבעלי אמר לו בחיוך "אנחנו מזדקנים", הוא נבהל ואמר "חס ושלום. מי פה מזדקן?" ואולי הוא צודק. מחקר עדכני מצא כי אם אתה מרגיש צעיר יותר, כנראה שתחיה יותר. המחקר מצא כי הגיל שבו אנו תופסים את עצמנו משפיע על תוחלת החיים שלנו. וכך, בעיניי, אדם בריא הוא מי שמרגיש בריא. בתשאלו השגרתי במרפאה אני רגילה לפגוש נשים בריאות פיזית כאשר במענה לשאלתי הפשוטה "האם את בריאה", הן עונות בקול מהוסס וכבוי "יש לי קצת אלרגיות, הייתי פעם אנמית", והרשימה עוד ארוכה. ואילו יש נשים שעונות "ברור שאני בריאה, דוקטור", גם אם הן מזריקות אינסולין מגיל שש עקב סוכרת נעורים. הכול בעיני המתבונן ומה הנרטיב הפנימי שהאדם מספר לעצמו.

"מצויני צה"ל" במחלקות השיקום. בזמן שאנחנו חיים את חיי היומיום השגרתיים, שותים קפה של בוקר ומהלכים בשבילים עטורי השלכת, ישנם גיבורים שמתמודדים יום יום ושעה שעה והם רבים. ביקור שגרתי בסתם יום של חול במחלקות השיקום בתל השומר הוא לא פחות מאשר לימוד של מסילת ישרים. בעיניי זאת גם חובה מוסרית - לראות בעיניים ולהבין אילו גיבורי-על יש בתוכנו, שסיכנו את חייהם ונושאים בגופם ובנפשם כאב וסבל כדי שאנחנו נוכל להמשיך את חיי היומיום.

בוועדה בנושא פצועי ופצועות צה"ל שקיימה חברת הכנסת פנינה תמנוני-שטה, שמקדמת נושאים רבים הקשורים לזכויות הלוחמים ונשותיהם במקצועיות ובמסירות אין קץ, הובאו נתונים לגבי מספר הפצועים. מדובר על 8,500 פצועים פיזית ועוד 5,300 שפצועים גם או רק נפשית. 1,500 מהפצועים חזרו להילחם ושוב נפצעו. זה מספר מדהים שבוודאי יילמד בספרי ההיסטוריה! חלק גדול מהפצועים הם אבות ברוכי ילדים. 37 אחוזים מהפצועים פגועי גפיים, 80 מהם קטועי רגליים.

בישראל חיים רבבות נכי צה"ל, ואין מספיק אנשי צוות באגף השיקום כדי לטפל בכולם. הרבי מחב"ד כינה אותם "מצויני צה"ל", וכמה הוא צדק. כמו יעקב אבינו שנאבק עם המלאך ויצא צולע על ירכו כאות לכך שייכל לו, כך גיבורי המלחמה הנושאים בגופם פציעות דומות מהווים בחייהם אות לנצח ישראל.

הפצועים שחוללו מהפכה. ההיסטוריה משופעת בגיבורי מלחמה שנפגעו בגופם אך לא נשברו בנפשם. בין הצללים של המלחמה נשארו סיפורים של פצועים שחוו סבל ואובדן, ומצאו את הדרך לא רק להחלים, אלא גם לצמוח ולהצמיח אחרים. הפציעות הפכו אצלם לאבן דרך במסע של שינוי פנימי עמוק ולאור שהאיר לאחרים את דרכם. אחד מהסיפורים הללו שייך לגיבור מלחמה ששמו נשכח, אך מעשיו משפיעים עד היום.

בשיא מלחמת העולם הראשונה יצא ליאון בולאכוב, חייל צעיר בצבא הצאר הרוסי, לקרב בחזית המזרחית. במהלך

על רגל אחת

שני הטורים הקודמים שלי התחברו השבוע לטוויסט מפתיע בעלילה, שהעניק לי שיעור על כמה העולם הזה יכול להסתדר גם בלעדיי

להרים את הרגל ולתת הוראות. לא לזוז, לא להתרוצץ, לסמוך על אחרים. וואו, איזה שיעור. והאחרים - הגיעו בגדול. הילדים המקסימים שלי התגייסו כולם, בבית יש רק ילד אחד, והשני בשיבת הסדר. הוא קיבל אישור מיוחד לבוא לשבוע ולעזור. כל הנשואים הגיעו מכל קצות הארץ, כל אחד ביום אחר, עומדים ואורזים ואורזים, יחד עם גערות אינסופיות: "אמא, תשבי!" כי מאוד התקשיתי להיענות לצו ובאמת לא לעשות כלום. גיליתי כמה קשה לי לשחרר, כמה אני קונטרול פריק. וברוך ה', הכול הסתדר גם בלעדיי, או לפחות חלקית בלעדיי (כי כשאף אחד לא היה כאן לצעוק עליי שאשב - בכל אופן צלעתי ועבדתי לא מעט, אמרתי שקשה לי לשחרר). אנחנו כבר בדירה החדשה המקסימה, קצת יותר לאט מהרגיל. אם זה היה תלוי בי, כבר לא היו כאן שום ארגונים, אבל הפעם הקצב אחר. ולכבוד חנוכה נוכה לחנוך דירה חדשה, מציאות חדשה, וכולי תפילה ותקווה שיהיו לכולנו המון ניסים גלויים. ●

שבר. אומנם יחסית לא שבר קשה, בחלק העליון של כף הרגל, אבל עדיין שבר. ועדיין בתוך יומיים אנחנו אמורים לעבור דירה. הבית ארוז רק בחלקו, ואני אמורה לנוח כמה שיותר עם הרגל למעלה ואין לי אפשרות להתרוצץ ולארוז לפני, ואין מה לדבר על אחרי - לפרוק הכול, לנקות את הבית אחרי ההעברה, ולהכין שבת ממש במקביל.

"אמא, שבי!"

אומרים שתזמון הוא אחד הדברים הכי חשובים בחיים, והפעם התזמון לא היה לטובתי בשום אופן. אומנם לא נראה לי שיש זמן מוצלח לשבור בו רגל, אבל ערב מעבר דירה, ערב חנוכה שבו אני עמוסה במיוחד ומדלגת מהרצאה להרצאה - שכמובן נאלצתי לבטל - הוא עוד יותר לא מוצלח. ובמיוחד לי, שאני טיפוס שאוהב להסתער על פרויקטים. אבל הפעם קיבלתי צו שמימי לשבת בצד ולא להתערב.

החיים זימנו לי המשך מפתיע לשני הטורים האחרונים שלי. בטור הראשון כתבתי על תקלות שקורות לי בזמן הדגמות של סדנאות בישול שאני עושה באולמות שונים ברחבי הארץ. בטור שאחריו, סיפרתי על מעבר הדירה שלנו. ועכשיו, הטוויסט בעלילה. יומיים לפני המעבר לדירה החדשה הייתה לי שוב סדנת בישול בעיר אחרת. ארזתי את הארגז עם כל המצרכים, השתדלתי מאוד לא לשכוח שום דבר, ובאמת הכול היה מושלם. ההרצאה עברה כסדרה, כולם היו מרוצים, ואני ארזתי את הציוד לתוך הארגז הכבד שלי ויצאתי לדרכי. בעודי סוחבת את הארגז הכבד אל הרכב, נתקלתי בחתיכת ברזל גדולה שהייתה על המדרכה. נפלתי עם כל הכבודה שבידי, עיקמתי את הרגל וראיתי כוכבים... בקושי רב הרמתי את עצמי ודידתי לרכב. מרגע לרגע הכאב התגבר, ועד שהגעתי הביתה כבר צלעתי קשות. אחרי כמה שעות של התלבטות הלכתי לטרם וגיליתי שאכן יש

צילום: שושי גריוולד

משקה צ'וקולטה חם עם דונאטס

6 כוסות שוקו

3-4 דקות לכל דונאט

דרכת קושי קלה בלוס

פינוק אמיתי לחנוכה: משקה שוקו חם ועשיר שבו נמס לאיטו עיגול של מרשמלו ועל הקש מונחת סופגניית דונאט לטבול בשוקו.

לדונאטס:	לצ'וקולטה:
• 30 גרם שמרים טריים	• 4 כוסות חלב
• 4 כפות סוכר	• 2 כפות אינסולט פודינג
• 3/4 כוס מים פושרים או חלב	• 100 גרם שוקולד מריר או חלב
• 2 1/2 כוסות קמח	• 6 כפות אבקת סוכר
• ביצה אחת	• כפית קקאו
• קורט מלח	• כפית תמצית וניל
• כף וחצי שמן או חמאה רכה	
• שמן לטיוח	

לקישוט: כדורי שוקולד, מרשמלו, ריבת חלב, קצפת, פירות, שוקולד מומס וופלים מגולגלים להגשה. מכינים את הדונאטס: שמים את השמרים עם 2 כפות סוכר והחלב יחד, מערבבים ומניחים לעשר דקות. שמים את הקמח בקערה גדולה ועושים חור במרכז. יוצקים פנימה את תערובת החלב והשמרים, ביצה, מלח ושארית הסוכר. מתחילים לערבב וללוש עד שכל הבצק מתאחד ונהיה רך וגמיש, כשלוש דקות. מחזירים לקערה, מכסים במגבת ומתפיחים כשעה. מרדדים את הבצק לעלה בעובי 2 סנטימטרים, קורצים עיגולים בקוטר 6 סנטימטרים בעזרת חותכן עוגיות או כוס, ובמרכז כל עיגול חותכים עיגול קטן נוסף, כדי לקבל מראה של דונאט. מעבירים את הסופגניות למגש מקומח, מכסים ומתפיחים עוד כעשרים דקות. מחממים שמן לטיגון עמוק ובעזרת מרית מתכת משומנת קלות מרימים בזהירות את הסופגניות ומטגנים אותן על אש בינונית עד שיהיו מכל צד. מעבירים לגייר סופג. מכינים את הצ'וקולטה: מערבבים בסיר חלבי את החלב עם אבקת הפודינג עד שהכול מתאחד. מחממים על אש בינונית תוך כדי בחישה, ומוסיפים את קוביות השוקולד, אבקת הקקאו, אבקת הסוכר ותמצית הווניל. מערבבים היטב ומביאים לרתיחה עד שהכול מתאחד. טועמים, מוסיפים עוד מעט אבקת סוכר אם זה לא מספיק מתוק, ויוצקים לכוסות גבוהות. מוסיפים קש ומניחים עליו עיגול אחד של דונאט. מקשטים בריבת החלב, כדורי השוקולד, גלילי הוופל, הקצפת והמרשמלו ומגישים.

בין אם אתם בית של סופגניות או בית של לביבות

חנוכה עם תנובה

אפס לז'י

*3973

שתפו אותנו
במתכון מיוחד
לחנוכה

ספרו לנו
האם אתם בית של סופגניות
או בית של לביבות

ואולי תזכו במארז מוצרי תנובה!

למהדרין בחנוכה יש תנובה

הפעילות מתקיימת בין התאריכים י"ח כסלו תשפ"ה 19.12.2024 בשעה 00:01 ועד ב' בטבת תשפ"ה 02.01.2025 בשעה 23:59 המערכת פעילה בימים ראשון עד חמישי בכל שעות היממה, בימי ו' עד השעה 15:00 בצהריים ובמוצאי שבת מהשעה 18:30 בערב. הפעילות נערכת בהתאם להוראות תקנון הפעילות, בו ניתן לעיין במשרד פרסום גל אורן לרנר, רחוב מנחם בגין 42 ר"ג, במוקד הצרכנים של תנובה בטלפון 1-800-666244 ובאתר תנובה www.tnuva.co.il. ההשתתפות בפעילות היא מעל גיל 18.